

ശ്രീമൂലം മലയാളകാഷാഗ്രന്ഥാവലി.

ഗ്രന്ഥാങ്കം ൨൩.

ബ്രഹ്മാനന്ദവിവേകസമുദ്രം .

കൃതേട്ടർ

കെ. സാംബശിവശാസ്ത്രികൾ

പരിശോധിച്ചു

മഹാമഹിമശ്രീസേതുവള്ളീമഹാരാജ്ഞിതിമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാരം
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു

തിരുവനന്തപുരം

തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിച്ചത്.

൧൧൦൪.

[വില ചരം

SRI MULAM MALAYĀLAM SERIES.

No. XXIII.

BRAHMĀNANDAVIVEKASAMUDRA

EDITED BY

K. SĀMBAŚIVA ŚĀSTRĪ

Curator for the Publication of Sanskrit and Malayalam Manuscripts.

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT OF
HER HIGHNESS THE MAHARANI REGENT OF TRAVANCORE.

TRIVANDRUM:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,
1929.

All Rights Reserved.

[Price obs. 4.]

അന്താരീതി.

ബ്രഹ്മാനന്ദം വിവേചനം ചെയ്തു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു ബ്രഹ്മാനന്ദവിവേചനസമുദ്രം.

“അതാവതു സകലാത്മാക്കളും ആനന്ദസ്വരൂപമായിരുന്നു അവർക്കുള്ള ഏകമതിനാലേ വന്തിതെന്നു ശിഷ്യൻ ശങ്കവണ്ണി കേൾക്കു ഗുരുവാനവർ സന്ദോഹമറ തിരുവുള്ളം പാറ കിറാർ” (പേജ് ൩)

എന്നിത്രാദിയായി അവിടവിടെ കാണുന്ന ഭാഗങ്ങൾകൊണ്ട് ഇത് ഒരു ഗുരുശിഷ്യസംവാദരൂപമായ ശങ്കാസ്വാധ്യാനപദ്ധതിയിൽ രചിക്കപ്പെട്ടതായിക്കാണുന്നു.

ഇതിൽ അജ്ഞാനനീവൃത്തിസ്വരൂപമായ ആത്മപ്രകാശം തെളിച്ചു കാട്ടുന്നതിനായി സാമാന്യജനസംവേദങ്ങളായ പലേ കമ്പസൂത്രാദി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും സമഞ്ജസമായി നിരൂപണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വിഷയാനന്ദത്തിൽ ആരംഭിച്ചു വിദ്യാനന്ദത്തിൽ കലാശിക്കുന്നതുവരെ ആത്മാനുഭവത്തിന് അനുരൂപങ്ങളായി അനേകം വേദാന്തപ്രക്രിയാസരണികൾ സർവ്വജനങ്ങളുമായി വിശദപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ജീവദൃശ്യത്തിൽത്തന്നെ ലൌകികങ്ങളായ ബന്ധങ്ങളിൽനിന്നു മുക്തി ലഭിച്ചു പുനർജന്മംകൂടാതെ നിത്യാനന്ദമനുഭവിച്ചു പരമാത്മസായുജ്യം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ എത്രയും പ്രസന്നങ്ങളായി പ്രകടനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. രത്നച്ചുരുക്കത്തിൽ, അസംസ്കൃതമതികളും ജിജ്ഞാസുകളുമായ സകലജനങ്ങൾക്കും അല്പാത്മവിചാരം ചെയ്ത് ആത്മസുഖം നേടുവാൻ ഒരു ഒന്നാംതരം നോട്ടു കൊടുത്തതുപോലെ ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ബ്രഹ്മാനന്ദവിവേകസമുദ്രം സർവ്വമാ ആദരണീയമാണ്. ഗഹനതരങ്ങളായ വേദാന്തശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തരഹസ്യങ്ങൾ ഈവിധം ഭാഷയിലും വേഷത്തിലും അപരജനമായിക്കാണുക അത്ര സാധ്യമല്ല. ഇതുകൊണ്ട് അനുഭവരസീകരായ പണ്ടത്തെ പണ്ഡിതന്മാർ സകലലോകസമ്പാർദ്ദപ്രകാശനശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായി പലേ ശാസ്ത്രരത്നങ്ങളും മധുരതരങ്ങളായ ഗുളികകളായി തന്മാർ ചെയ്ത് ആത്മരായ ജനങ്ങൾക്കു യഥേഷ്ടം സ്വയം ഉപയോഗിക്കത്തക്കവിധം ശേഖരിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നുവിചരിക്കേണ്ടിയിരി

ക്കുന്നു. ഈ സമുദ്രത്തിന്റെ കർത്താവ് ആരാണെന്നു ശങ്കിക്കുന്ന തിനുപോലും തരമില്ലാതെയിരിക്കുന്നു.

“താരകബ്രഹ്മസപരൂപമാന ശ്രീരാമപാദാരവിന്ദം തുണ്ണൈ” എന്നു ഗ്രന്ഥസമാപ്തിയിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവ് ഒരു ശ്രീരാമഭക്തനായിരുന്നിരിക്കണം എന്നു മാത്രം സൂചിപ്പിക്കാമെന്നുതോന്നുന്നു.

ഇതിലെ ഭാഷ മലയാളമാണെന്നു പറയുവാൻ പറയാത്ത കലക്ഷ്യങ്ങൾ ചുരുക്കമാണ്. വാക്യങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു കടന്നു കൂടിയിരിക്കുന്ന അല്പം ചില പദങ്ങൾ മലയാളവേഷം ധരിച്ചു കാണുകയാൽ വേണമെങ്കിൽ മലയാളവും ആയി എന്നു വിചാരിക്കാം. എന്നാൽ ഉഭയപാശ്ചങ്ങളിലും സ്പഷ്ടമായ തമിഴിന്റെ ആക്രമണത്താൽ തെങ്ങി താദാത്മ്യലഭംകൊണ്ടു യഥാർത്ഥത്തിൽ അവയും തമിഴിച്ചുപോയി എന്നാണു സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിയെ വിമർശനം ചെയ്യുവാൻ ഇടയാകുന്നത്. ഉദാഹരണം നോക്കുക:--

“ഇട്ടടി സച്ചിദാനന്ദികൾക്ക് ആവരണം ഇല്ലെയെന്നു ചൊല്ല ഇതുക്ക് അനുഭവം എട്ടടി എന്നു ശങ്കവര അനുഭവം ചൊല്ലുകിവാർ.” (പേജ് ൧൭)

ഇവിടെ “എന്നു” എന്നൊന്നും മലയാളമല്ല. സച്ചിദാനന്ദികൾ, അനുഭവം, ആവരണം എന്നിത്യാദി തൊട്ടാൽ ഒന്നുകിൽ തമിഴിനും സമാനം അഥവാ സംസ്കൃതക്കാരൻ അന്യായപ്പെടുമ്പോൾ ഒഴിയേണ്ടിവരും. ശേഷം തമിഴുമാണ്. ദ്രാവിഡീഗൈറ്റാണികളോടുള്ള സാമവാസപരിചയംനിമിത്തം കൈരളിക്കു വേഷഭൂഷാദികളിൽ അന്യോപജീവനം അവജ്ജനീയമാണെങ്കിലും സപരൂപോപലബ്ധിക്കുപോലും പുഷ്ടിയില്ലാത്തപ്പോൾ വ്യപദേശം തന്നെ സാധുവാണോ എന്നുള്ളതു ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാർ വിമർശനംചെയ്യേണ്ട കാര്യമാണ്. ദ്രാവിഡീഗൈറ്റാണികൾതന്നെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള ശുദ്ധവും സുന്ദരവും ആയ ആകൃതിയേ വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. ആകട്ടാലും ശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരായ തമിഴരുടെ ആഗമനത്തിൽ തമിഴുമല്ല മലയാളവുമല്ല സംസ്കൃതവുമല്ല എന്ന നിലയിൽ ഒരു അവയൽഭാഷയായി വന്നുകൂടിയതാണ് ഈമാതിരി ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വക മാതൃകാഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളലിപിയിൽ എഴുതിക്കാണെന്നതു

കൊണ്ടു മലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥം എന്തുവേണമെങ്കിൽ ഒരു പ്രവേശനം ഉണ്ടാകണം. മലയാളഭാഷയ്ക്കുള്ള വ്യാകരണം സംസ്കൃതഭാഷയ്ക്കു എഴുതി ഫലിപ്പിക്കുന്നതിനായി പ്രചാരപ്രാർത്ഥനയും സമ്മതിച്ചു ലീലാതിലകത്തെ സംസ്കൃതത്തിൽത്തന്നെ അരങ്ങേറാമെങ്കിൽ സംസ്കൃതത്തോടു സമാനയോഗക്ഷേമമായി സന്ദൃഷ്ടാക്ഷരയായുള്ള കൈരളിപ്പു ലിപി കൊണ്ടെങ്കിലും ഇതരഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ആകൃത്യപാരാമർശത്തിൽ എന്താണു ചോദ്യാനുകാശം?

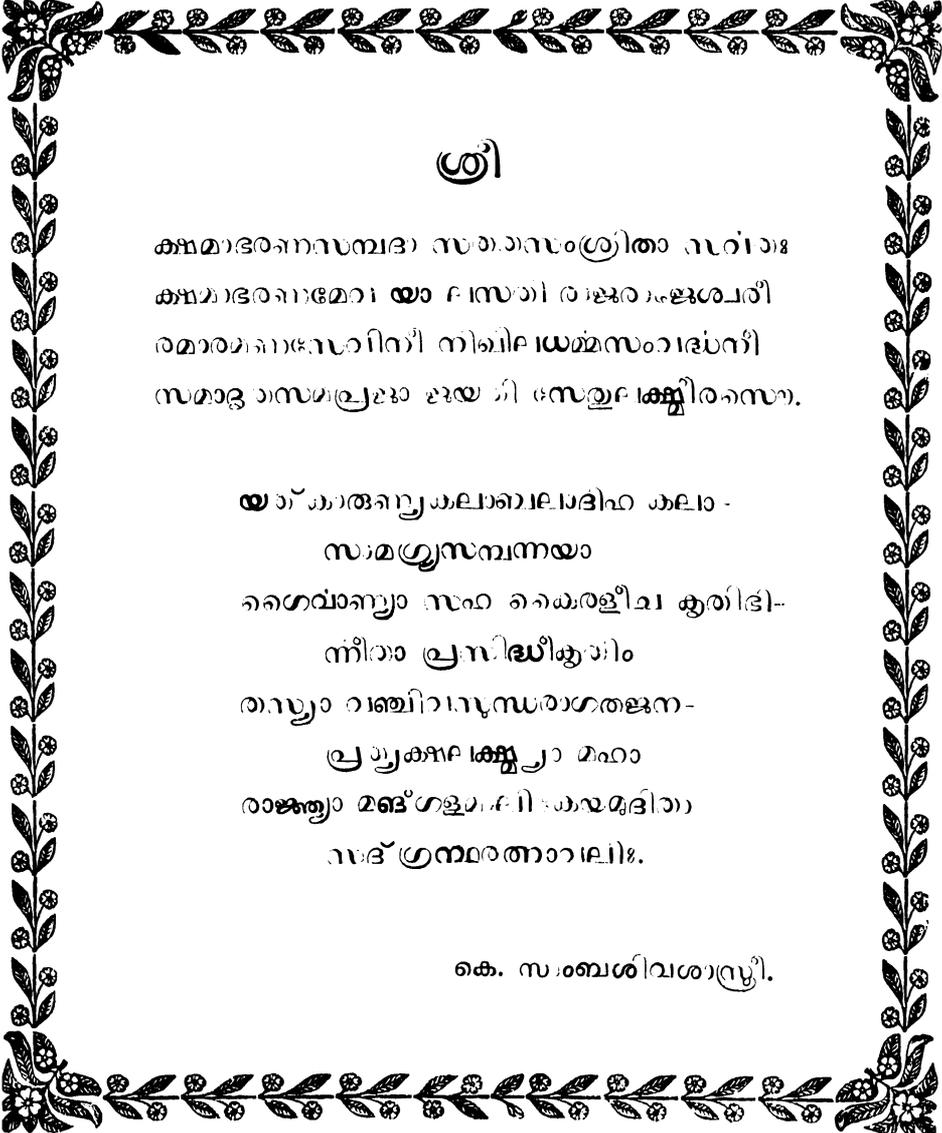
ഇത്രയുംകൊണ്ടു മലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥാവഹിയിൽ ഈ ബ്രഹ്മാനന്ദവിവേകസമുദ്രത്തിനുള്ള പ്രവേശനം ഭാഷാസ്വരൂപയോഗ്യതകൊണ്ടല്ലെങ്കിലും ഉപാദേശമായ വിഷയം ഞ്ഗഹംകൊണ്ടും പ്രാധാന്യേന മാതൃകാഗ്രന്ഥലിപി മലയാളമായതുകൊണ്ടും ആണെന്നു സിദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇതിന്നുപുറമേ ഈമാതിരി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നല്ല മലയാളഭാഷയിൽ തത്തച്ഛാസ്ത്രീയസാരം ഞ്ഗഹരൂപമായി ആവർദ്ധവ പ്പിക്കേണ്ടതും കേരളീയർക്കു തോന്നിക്കാനായിട്ടെങ്കിലും വിഷയസ്വഭാവത്താൽ അവശ്യപ്രകാശങ്ങളാണെന്നു സമ്മതിക്കാം.

ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം മലയാളം ആഫീസിൽ ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള:---

- ൧. വൈയ്യം ചേമ്പിയിലുള്ളതു ബ്രഹ്മശ്രീ ഗോവിന്ദൻ നമ്പൂരി അവർകളുടേയും
- ൨. ചിറയാൻകീഴ് മടവൂർ ശ്രീമാൻ നാരായണപിള്ള അവർകളുടേയും,
- ൩. കള്ളക്കട കാരായക്കോട്ടുമാത്തിൽ ബ്രഹ്മശ്രീ ശങ്കരൻ നാരായണൻപോറ്റി അവർകളുടേയും,
- ൪. സംസ്കൃതം ആഫീസിൽ ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം കിഴക്കേമാത്തിൽ ചിത്രമെഴുത്തു ശ്രീമാൻ പത്മനാഭൻതമ്പി അവർകളുടെയും വക മാതൃകാഗ്രന്ഥങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു നിർവഹിച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം, }
൧൯൨൨-൧൦-൧൪. }

കെ. സാംബശിവശാസ്ത്രി.

ശ്രീ

ക്ഷമാഭരണസമ്പദാ സമാധാനംശ്രീതാ സർവ്വഃ
ക്ഷമാഭരണമോ യാ പസതി രാജരാജശ്വരീ
രമാരണാഭോധിനീ നിഖിപധർമ്മസംഭർണീ
സമാദാസമപ്രദാ ജയ മി സേതുപക്ഷ്മീരസൗ.

യാതാരുണ്യകലാബലാദിഹ കലാ -

സാമഗ്ര്യസമ്പന്നയാ

ഗൈവാണ്യം സഹ കൈരളീച കൃതിഭി-

നീരാ പ്രസിദ്ധീകൃതിം

രാഗ്യാം വഞ്ചിവാസുന്ധരാഗതജന-

പ്രയ്യക്ഷപക്ഷ്മ്യോ മഹാ

രാജത്വം മങ്ഗളമഹിഷകരമുദിയാ

സദ്ഗ്രന്ഥരത്നാലിഷ.

കെ. സാബശിവശാസ്ത്രി.

വിഷയാനുകൂലനിക.

വിഷയം.	പുറം.
I. ഉപോദ്ഘാതം	1-4
എ. ബ്രഹ്മം സത്യം, ജഗത്തുമിച്ഛ എന്തജ്ജ വിചാരം	1
ബി. ബ്രഹ്മവിചാരത്തിന് അധികാരികൾ യോഗ്യരായ സന്യാസികളായും	1-2
സി. യോഗ്യനായിരുന്നില്ലെന്നും	2
ഡി. നാലുമഹാവക്യങ്ങൾ	3-4
II. ദൃഷ്ടാന്തപ്രകരണം	4-11
എ. കമ്പസൂത്രദൃഷ്ടാന്തം	4
ബി. ഭിത്തിചിത്രദൃഷ്ടാന്തം	5
സി. വസ്ത്രചിത്രദൃഷ്ടാന്തം	”
ഡി. ഘടഭീഷദൃഷ്ടാന്തം	6
ഇ. സൂത്രദൃഷ്ടാന്തം	7
എഫ്. ചന്ദ്രദൃഷ്ടാന്തം	8
ജി. മേഘദൃഷ്ടാന്തം	”
എച്ച്. ദൈവദൃഷ്ടാന്തം	”
ഐ. ഘടജലദൃഷ്ടാന്തം	9
കേ. ജലദൃഷ്ടാന്തം	”
കെ. നാടകഭിഷദൃഷ്ടാന്തം	10
എൽ. പഞ്ചഭൂതദൃഷ്ടാന്തം	10-11
III. അത്രമാത്രദിവപ്രകരണം	12-24
എ. വിഷയാനന്ദാദി എട്ടുവിധം ആനന്ദം	12
ബി. കർമ്മകൃത്യമായി അഞ്ചുവിധം യോഗികൾക്ക് അഞ്ചു വിധമധികാരമുള്ളതും	”
സി. മുക്തനായ സാധകനായ അഞ്ചുതരം യോഗങ്ങൾ	13
ഡി. യോഗിയായ അഷ്ടാംഗയോഗം	”
ഇ. പഞ്ചാഗ്നിസാധകം	”
എഫ്. ഷോഡശസമന്വേനീകൃതം	14-19
ജി. നാഹമാദിവാക്യരൂപവിചാരം	19-20

വിഷയം.	പുറം.
എച്ച്. ഷട്സജ്യിനിരൂപണം	21
എ. ശ്രവണമനനിലിച്ഛംസനവിവരണം	21-22
ജ. ഉപക്രമോപസംഹാരാദി ഷഡ്ചിത്രവിചാരം	22
കെ. സുരേഷ്കുമാർ മുതലായ ഏഴു ജ്ഞാനഭൂമികൾ	23-24
IV. ജീവന്മുക്തിപ്രകാരണം	24-30
എ. അഞ്ചുവിധമയ ജീവന്മുക്തിമാർഗ്ഗം	24-26
ബി. ചുട്രിയനിഗ്രഹം	26-28
സി. സമധിഷ്ഠാദ നവഭൂമികൾ	28
സി. മനസ്സിന്റെ നവഭൂമി നവചരമകൾ	28-29
എ. ജീവന്മുക്തിസംഗ്രഹത്തിന്റെ പ്രമുഖഭാഗവിചാരം	29-30

ബ്രഹ്മാനന്ദറിവേകസമുദ്രം.

ബ്രഹ്മമേ സത്യം. നാമരൂപമായിത്തോന്നുകിറ ദേവതീയുണ്ടു നരായണ കൃമികീടാദികൾ പഞ്ചഭൂതംകൾ മുതലാണ ജഗത്തു ബ്രഹ്മമേയല്ലാമൽ ഇന്ന നാമരൂപമായി തോന്നുകിറ സകല ജഗത്തും ബ്രഹ്മമാകമാട്ടാതു്. അതു് ഏറ്റുപ്പടിയെന്നാൽ സൂര്യപിരണം താനേതാൻ ജലമാകെത്തോന്നിനതു്. അന്ന ജലമേ സൂര്യകിരണത്തെ അറിതു സൂര്യകിരണമാകവേണമെന്നാൽ പാശ്ചാത്യ ഭരണീയേ ജലമേ ഇല്ലെ. കിരണമാകെപ്പോറതെപ്പടി. ആകയിനാൽ പ്രപഞ്ചം ബ്രഹ്മമാകമാട്ടാതു്. ഇതു് വേദാന്തങ്ങളുടേ മുടിഞ്ഞ പൊരുൾ. ഇപ്പടിപ്പെട്ട ബ്രഹ്മവിചാരം വിവേകിച്ചറിയിററുക്കു സാധനചതുഷ്ടയമുള്ളവനേ അധിപാരി. അന്ന സാധനചതുഷ്ടയമേതെൻറാൽ നിത്യാനിത്യാവിവേചനമാവതു് ഇഹാ മുത്രാത്ഥഫലഭോഗവിരാഗം ശമാദിഷ്ട കസമ്പത്തി മുമുഷുത്വം ആകെ നാലു്.

ഇതിൽ നിത്യാനിത്യാവിവേകമാവതു് ബ്രഹ്മമേ നിത്യം മറ്റൊരുതെല്ലാമനിത്യാമെന്നറിയിററുതു്. ഇനി ഇഹാമുത്രാത്ഥഫലഭോഗവിരാഗമാവതു് ഇഹത്തിലേയുള്ള വീടു മാടു ആളടിമൈ മുതലാണതും പരത്തിലേ അപ്സരസ്മിയമൃതാദിഭോഗവും വാത്തിയശനംപോലെ എണ്ണി വെറുപ്പുവരുകതൽ. ഇനി ശമാദിഷ്ട കസമ്പത്തിയാവതു് ശമം ഭമം ഉപരതി തിതിക്ഷ സമാധാനം ശ്രദ്ധെ ആകെയാറു്. ഇതിൽ മനസ്സു ബാഹ്യവ്യവഹാരത്തിൽപോകാമൽ ശ്രവണത്തിലേ മനസ്സുനിറുത്തുതൽ ശമം. ബാഹ്യവ്യാപാരമാണ ജ്ഞാനേന്ദ്രിയകോശേന്ദ്രിയങ്ങളെ ശ്രവണത്തിൽനിറുത്തുതൽ ഭമം. ഇപ്പടി മറിവെട്ടു് ഇരിക്കിറ ആന്തരിന്ദ്രിയബാഹ്യേന്ദ്രിയംകളെ ഗുരുവേദാന്തശാസ്ത്രത്തിലേ ഭയഭാരിയടനേചെലുത്തുതലേ ഉപരതി. ഇപ്പടിചെലുത്തുകയിൽ സുഖദുഃഖാദിയടനകൾവന്നാൽ കലങ്കാമൽ വൈരാഗ്യത്തുടനേ ദൃഢപ്പെടുത്തുവതേ തിതിക്ഷെ. ഇപ്പടി കലങ്കവും ദൃഢപ്പെടുത്തുകയാക ഇനിവൊട്ടാമൽ ഉടനകൾവന്നാലും മനസ്സിലേ പെടാമൽ ശ്രവണത്തിൽ ബുദ്ധിയെ ദൃഢപ്പെടുത്തുവതേ സമാധാനം. ഇപ്പടി ദൃഢപ്പെടുത്തുകയിൽ

അതിനാൽ വാരികിറ ചേതനകളെ ഗണിയാമൽ തട്ടുതലറ പരി പാലനം പണ്ണകിറതേ ശ്രദ്ധൈ. ആകെ ശമാദിയാറം ചൊല്ലു ഒട്ടട്ടിത്.

മുക്ഷുതപമാവത്: പാലയിലോനരപ്പുപററിനവനക്കു നാക്കുവറണ്ടവനക്കു വചനമില്ലാമൽ തണ്ണീർകണ്ടാമൽ ഒര കായ്ത്തിലേയും മനസ്സു മുളുതതുപോലവും മോചനമെപ്പോതി തെന്നെടുത്ത വിഷയജീവമുക്തിവന്തു കൃതകൃത്യനാമളവും പരി പാലനം പണ്ണതൽ മുക്ഷുതപം. ഇന്ത നാലു സാധനമുള്ളവനേ അധികാരി. ഇട്ടട്ടി സാധനചതുഷ്ടയം ചൊല്ലപ്പെട്ടത്.

ഇന്ത സാധനചതുഷ്ടയം സംപാതിത്തവനേ ചിത്തനിരോധ മുളുചൻ. താപത്രയം തന്നെ തപിക്കിതെന്നു താപത്രയം വിചാ രിക്കുംപടി. താപത്രയമാവത് ആല്യാത്മികം, ആധിഭൗതികം, ആധിദൈവികമെന്നു മൂന്ന്.

ഇതിൽ ആല്യാത്മികമാവത്:—ശരീരത്തിലുണ്ടാന വ്യാധി കളും ജ്ഞാനേന്ദ്രിയമാന ശ്രോത്രാദികളും കർമ്മേന്ദ്രിയമാന വാക്കോ ദികളും അന്തഃകരണം നാലും ആകെ പതിന്നാല് ആല്യാത്മികം. ഇനി ആധിഭൗതികമാവത്: പാമ്പു പുലി തേരം ഭൃഷ്ടജനംക ളാലേ വരുകിറ ഭുഖംവും ശബ്ദം സ്വർഗ്ഗം മുതലാന ജ്ഞാനേന്ദ്രിയ വിഷയവും വചനം ഗമനം മുതലാന കർമ്മേന്ദ്രിയവിഷയവും സങ്കല്പവികല്പനിശ്ചയം മുതലാന അന്തഃകരണവിഷയവും ആധി ഭൗതികം. ഇനി ആധിദൈവികമാവത്:—വെയിൽ മഴയെ കാററ് ഇടി മണ്ഡപം ഗോപുരമിടിത്തുവീഴുകിറത് ഇതു മുതലാന ഭുഖംകളിനാൽവരുകിറ താപവും ശ്രോത്രാദിജ്ഞാനേന്ദ്രിയത്തുക്കു ആധിദൈവികമാന ദിഗ്ഗപായു സൂര്യൻ മുതലാന ദേവതകളും കർമ്മേന്ദ്രിയത്തുക്ക് അഗ്നി ഉപേന്ദ്രൻ മുതലാന ദേവതകളാൽവര കിറ താപവും അന്തഃകരണത്തുക്കു ചന്ദ്രൻ മുതലാന ദേവതകളും ആകെപ്പതിനാല് ഇന്ദ്രിയങ്കളുക്കും ആധിദൈവികകളാൽ വര കിറ താപവും ആധിദൈവികം.

ആകയിന്ത മൂന്നുവകതാപവും തന്നെ തപിക്കിതെന്നറിന്തു ഇന്ത താപം ചൊറുക്കമാട്ടാമൽ ഗുരുസന്നിധാനത്തിലേ പോയി താപത്രയമാകിറ അഗ്നി തന്നെ തപിക്കിതെന്നു വിണ്ണപ്പുചെയ്യു ഗുരുവാനവാർ ഭയപ്പെടാതെയെന്നു തമുടയ കരുണയാകിറ വഷ്ഠ ജലത്തിനാലേ അന്ത താപത്തെ ശാന്തിപണ്ണി മഹാവാക്യോ-

പദേശം പണ്ണവാർ. അന്ത മഹാവാക്യമാവതെന്നാൽ നാലു വേദത്തിലും മുടിഞ്ഞപൊരുൾ നാലു മഹാവാക്യമതേതൊക്കക്കും പടിയെൻറാൽ ജ്ഞാനസ്വരൂപമാകി നില്ക്കുന്നതേ ബ്രഹ്മമെന്നു ഋഗ്വേദം ചൊല്ലുകിറതു്. നാനേ അന്ത ബ്രഹ്മമെന്നു യജുർവേദം ചൊല്ലുകിറതു്. നീയുമതുമെന്നു സാമവേദം ചൊല്ലുകിറതു്. ഇന്ത ആത്മാവേ ബ്രഹ്മമെന്നു അഥർവ്വണവേദം ചൊല്ലുകിറതു്. ഇതുകു വിവരം ഋഗ്വേദത്തിലെ ചൊന്ന അർത്ഥമെകെ ഇതുകു തെന്നാൽ യാതൊരറിവിനാലേ ശബ്ദമുതലാന വിഷയംകളെയും മുമ്മുത്തിമുതലാന ദേവതകളെയും നരമൃഗസ്ഥമാവരം മുതലാനതു കളെയും പ്രകാശിപ്പിക്കിറ ബ്രഹ്മചൈതന്യമൊന്നേയൊഴിക രണ്ടില്ലയെങ്കിറതേ യുക്തി. ഇപ്പടി മുന്തിനവാക്യത്തിനാൽ ജ്ഞാനനിണ്ണയമാനാൽ മറു മൂന്നുവാക്യത്തുകു അർത്ഥമേതേ കുറ ശംകൈക്കു പരിപൂണ്ണമായിരിക്കിറ പരമാത്മാവെ ദേഹത്തിലേ ബുദ്ധിക്കു സാക്ഷിയായിത്താനായിരിക്കിറ ബ്രഹ്മമേ അഹമെന്നു യജുർവേദം ചൊല്ലുകിറതേ യുക്തി. ജീവനടയ ദേഹേന്ദ്രിയ കളുകുമപ്പാൽപ്പെട്ടിരിക്കിറവസ്തു ഇന്ത ബ്രഹ്മമാനപടിയിനാലേ നീയേ ജഗത്കാരണബ്രഹ്മമെന്നു സാമവേദം ചൊല്ലുകിറയുക്തി. ഇപ്പടി സ്വയംപ്രകാശമായിരിക്കിറആത്മാതാനേ ബ്രഹ്മം. അല്ലാമൽ വേറെ ആത്മമില്ലയെന്ന് അഥർവ്വണവേദം ചൊല്ലുകിറതേ യുക്തി. ഇപ്പടി നാലുമാഹാവാക്യവും കേട്ടു സൂക്ഷ്മവിവേകമുണ്ടാന വനക്കു ദുഃഖനരൂപണം ചൊല്ലുകിറാർ.

അതാവതു സകവാത്മാക്കളും ആനന്ദസ്വരൂപമായിരുതു് അവർകളുക്ക് ദുഃഖമേതിനാലേ വന്തിതെന്നു ശിഷ്യൻ ശംക പണ്ണിക്കേൾക്കു ഗുരുവാനവർ സന്ദേഹമറ തിരുവുള്ളംപാറുകിറാർ. സൂര്യപ്രകാശത്തുകു മുന്വെന്ന് അന്ധകാരംതാൻ തോന്നിനാപ്പോലെ ആത്മാക്കൾക്കു ദുഃഖം തോന്നിച്ചെന്നു ചൊല്ലിനതുതോന്നുകിറ ലക്ഷണമേതെന്നിൽ ആത്മാ സ്വയംപ്രകാശമായിരുതും കട്ടയെക്കള്ള നെന്നറിനാപ്പോലെ ശരീരാല്യാസത്തിനാലേ ദുഃഖം തോന്നിച്ചിതു്. ശരീരാല്യാസം കർമ്മത്തിനാലേ തോന്നിച്ചിതു്. കർമ്മം രാഗാദികളാലേ തോന്നിച്ചിതു്. രാഗാദികൾ അഭിമാനത്തിനാലേ തോന്നിച്ചിതു്. അഭിമാനം അവിവേകത്തിനാലേ തോന്നിച്ചിതു്. അവിവേകമേതിനാലേ തോന്നിച്ചിതെന്നാൽ അജ്ഞാ

നത്തിനാലേ; അജ്ഞാനമാവതേതെന്നാൽ തന്നെ മറന്തവാടം. അന്ത മറപ്പാന അജ്ഞാനമേതിനാലേ പോകവേണമെന്നാൽ ജ്ഞാനത്തിനാലേ പോകവേണം. അന്ത ജ്ഞാനത്തിനാലേ അജ്ഞാനംപോന്ന ഉടനേ അവിവേകം പോം. അവിവേകം പോന്ന ഉടനേ അഭിമാനം പോം. അഭിമാനംപോന്നാൽ രാഗാദികൾ പോം. രാഗാദികൾ പോന്നാൽ കർമ്മം പോം. കർമ്മം പോന്നാൽ ശരീരാദ്യാസം പോം. ശരീരാദ്യാസം പോന്നാൽ ഓലം പോം. ഓലം പോന്നാൽ സ്വയംപ്രകാശമാന ആത്മ സ്വരൂപമേ ആവൻ. ആകയാൽ സകല ആത്മാക്കളുടേയും ഇല്ലാത്ത അജ്ഞാനത്തിനാലേ മോചനം വന്തതു്. അന്ത അജ്ഞാനനി വൃത്തിയെ ആത്മപ്രകാശമെന്നു ചൊല്ലി മുദുഷുവാന്മാർക്കുടേയും ദൃഷ്ടാന്തംചൊല്ലി ആത്മാ സ്വയംബോധം കാണവേണമെന്നു ദൃഷ്ടാന്തം ചൊല്ലുകിറാർ.

ദൃഷ്ടാന്തമാവതേതെന്നാൽ കമ്പസൂത്രദൃഷ്ടാന്തം, ഭിത്തി ചിത്രദൃഷ്ടാന്തം, വസുചിത്രദൃഷ്ടാന്തം, ഘടദീപദൃഷ്ടാന്തം, സൂത്ര്യ ദൃഷ്ടാന്തം, ചന്ദ്രദൃഷ്ടാന്തം, മേഘദൃഷ്ടാന്തം, ശൈലദൃഷ്ടാന്തം, ഘട ജലദൃഷ്ടാന്തം, ജലദൃഷ്ടാന്തം, നാടകദീപദൃഷ്ടാന്തം, പഞ്ചഭൂത ദൃഷ്ടാന്തം ആകെ പന്തിരണ്ടു്.

ഇതിൽ കമ്പസൂത്രദൃഷ്ടാന്തമാവതു ലോകത്തിലെ കമ്പസൂത്ര കാരൻ കമ്പത്തിൽ സൂത്രക്കയറിൻവഴിയേ പതുമകളെയുണ്ടാക്കി ഭാരതരാമായണകഥകളിനാലെ രാജാവുടേ കണ്ണുക്കു പ്രിയമാവർ. അവരെ അവലംബിച്ചു പതുമകളെ ആടിവിച്ചു കടശിയിലെ രാജാവെ അനുപിവിച്ചുകൊണ്ടു പതുമകളെ പെട്ടീലെ അടക്കിക്കൊണ്ടു തിരയുപവായിപ്പോട്ടുപ്പോരാട്ടുപ്പാലെ ദാർഷ്ടാന്തികത്തിലെ കൂടസ്ഥർചെയ്തുന്നാന പരബ്രഹ്മത്തെ അവലംബിച്ചു സൂക്യാഹംകാരമാന ഈശ്വരൻ മായ ആകിറ കമ്പത്തിലേ ലിംഗശരീരമെങ്കിറ സൂത്രത്തിനാലേ ശരീരമാകിറ പതുമകളെ അവരവർ കർമ്മാനുസരണമായി വൈവർണ്യകളോടുംകൂട കൂടസ്ഥർചെയ്തുന്നതുടേ പ്രിയമാവർ. അവരെ അവലംബിച്ചുകൊണ്ടു സ്ഥാവര ജംഗമമാന ജഗത്തെ ഇച്ഛരാജ്ഞാനക്രിയയിനാലേ ഉണ്ടാക്കി ആട്ടിവിത്തു പ്രളയാന്തത്തിലെ സകലപ്രപഞ്ചവും തനിക്കുളള ഉപസംഹാരംപണ്ണിക്കൊണ്ടു അന്ത ഈശ്വരൻ കൂടസ്ഥർ പര

ബ്രഹ്മാനന്ദസന്ധാനവിവേകത്തിനാലേ അഭിമാനാംശവും തള്ളി രാജാ അന്തഃപുരത്തിലേ സുഖമായിരിക്കിരാപ്പോലെ നിഷ്പ്രപഞ്ചാനന്ദസന്ധാനഗതിയിനാലേ അവർ മനസ്സു ഗോചരമായിരിക്കപ്പെട്ടുവസ്തു താനേ അറിയിരതേ രഹസ്യം.

ഇനി ഭിത്തിചിത്രദൃഷ്ടാന്തം. ചുവരിലേ ചിത്രമെഴുതുന്നതു. അതിന്വേരിലേ ചുണ്ണാമ്പുകാരെ പൂശികാരയിൽപേരിലേ ചിത്രഭേദംകൊണ്ടു നാനാവക കല്പിച്ചാൻ. അപ്പടിയേ സ്വയംജ്യോതിയായിരിക്കപ്പെട്ട ബ്രഹ്മാത്മസ്വരൂപത്തിലേ ചുവർ ദൃഷ്ടാന്തമാനപരമാത്മാകാരദൃഷ്ടാന്തമാന അന്തരാത്മാ ചിത്രവണ്ണദൃഷ്ടാന്തമാന ജീവാത്മാവാചാർവർ അഹംകാരരൂപത്തുടനേകൂടി സ്ഥാവരജംഗമാന ജഗത്തു കല്പിക്കപ്പെട്ടത്. ഇപ്പടിപ്പെട്ട സൃഷ്ടിയെ യാതൊരു ശിഷ്യൻ സദ്ഗുരുവുപദേശംഅപ്പടി ഇന്നു പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടി ചിത്രകാരനും ചിത്രവണ്ണംകളും ഇല്ലാതലേ കല്പിതമായി തോന്നുകിരതെന്നറിവതു സകല ചിത്രംകളെയും കാരമാത്രമായി തുടൈത്തുപ്പോട്ടാൽ ജീവാത്മപക്ഷംപോയി അന്തരാത്മപക്ഷമാവാൻ. അന്തകാരയും അസത്യമെന്ന് ഇടിത്തുത്തള്ളി ചുവർദൃഷ്ടാന്തമാന പരമാത്മപക്ഷമാവാൻ. ഇതുവൈ രാഹസ്യം.

ഇനി വസ്തുചിത്രദൃഷ്ടാന്തം. പട്ടവയിരിട്ടത്തിലേ ചിത്രമെഴുതുകിരതുകു മുതൽ വെളുത്തു അതിൻപേരിലേ കഞ്ചിപുച്ചിട്ടു അതിൻപേരിൽ കരിയാലെ രൂപകളാകാ അഞ്ജനമാണ്മരണം ചെയ്തു അതിന്വേരിലേ വണ്ണമടൈത്തിരുകിരാപ്പോലെ പരമാത്മാവിനിടത്തിലെയും നാലു പാതിയുണ്ട്. പരമാത്മാത്താനേത്താനാകയിരുന്നാൽ വെളുത്തപടംപോലെ ചിത്തൈന്നും മായ്കയുടനേ പ്രകൃതി പച്ചപ്പടംപോലെ അന്തർയാഗിയെന്നും സമഷ്ടി സൂക്ഷ്മദേഹത്തുടനേകൂടി ലാഞ്ജനമാടംപോലെ ഹിരണ്യഗർഭനെന്നും സമഷ്ടിസ്ഥൂലദേഹത്തുടനേകൂടി വണ്ണമടൈത്തു തീർത്തു വിരഞ്ജിതപ്പടംപോലെ വിരാട്പുരുഷരൂപം പട്ടവയിടത്തിലേ നാനാവിധദേവതിയ്ക്കുക്കാദികൾ നരാൾ മലൈ ആദ് ഗോപുരവൃക്ഷാദികൾ എഴുതപ്പെട്ടാപ്പോലെ സ്ഥാവരജംഗമാന ജഗത്തു നാമരൂപാത്മകമാക വിരാട് രൂപമാക കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുതു. ഇതിലേ ഒരുത്തൻ വിവേകിച്ചു പട്ടവയിലേ ഇരുകിരാ ചിത്രം പുരുഷാകൃതിയായിരുകിരതുകു ആധാരമിന്നതെന്നു വിചാരിക്ക

മളവിൽ സ്ഥൂലശരീരമായിരിക്കിറതു പഞ്ചവണ്ണരൂപം. ഇതു സൂക്ഷ്മം. കരിയാൽ അമൃതകെട്ടിന ലാഞ്ചനം. ഇതു സൂക്ഷ്മം പച്ചപ്പടം. ഇതെല്ലാത്തുക്കുമാധാരം വെളുത്തപടം. ഇന്ത വെളുത്തപടത്തെത്തവിര വണ്ണഭേദംകളാന രൂപങ്കളില്ലാപ്പോലെ സദ്ഗുരുക്കടാക്ഷംപെററ തച്ഛിഷ്യൻ സൂക്ഷ്മവിവേകത്തിനാലേ അവയവാലംബകമാന സ്ഥൂലഭാരം പഞ്ചഭൂതമയം. ഇത് അസത്ത്. ഇതുക്ക ശിയാഗിലെ. ഇതുക്ക് ആധാരം സൂക്ഷ്മമാന ഹിരണ്യഗർഭൻ. ഹിരണ്യഗർഭനുക്ക ആധാരം സത്പണ്ണമാന മാക്കെ. അതും സ്വയംപ്രകാശത്തിനിടത്തിലേ വെളുത്തപടത്തിൽ പച്ചെ ചല്ലിത്താപ്പോലെ കല്ലിതം. പടവയേത്തവിര ചിത്രംകളില്ലാത്തപ്പോലെ ചിത്തേത്തവിര ജഗത്ത ഇല്ല എന്നു നിലൈനന്നവനേ കൃതകൃത്യൻ.

ഇനി ഘടഭീപദൃഷ്ടാന്തമെപ്പടി എന്നാൽ പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മമൈതന്ത്രത്തിനിടത്തിലേ ആകാശത്തിലേ നിക്ഷിര ഘടംപോലെ മായയാകിറ ബ്രഹ്മമാണ്ഡഘടമുണ്ടാച്ചിത്. ഘടത്തുക്കൾ വിളക്കുപോലെ സൂക്ഷ്മാഹംകാരമാന ഈശ്വരനേ വിളക്കാനത്. ആകാശവെളിയെമറെത്തു അന്ത വെളിയെ ആധാരമായി വിളംകകിറാപ്പോലേ ഈശ്വരനും ബ്രഹ്മമൈതന്ത്രത്തെ മറെത്തു അന്ത ബ്രഹ്മത്തിനടയ ആധാരമായിത്താനേ പഞ്ചഭൂതമഞ്ചും ചന്ദ്രസൂര്യൻ രണ്ടും പരമാത്മാവൊന്നും ആകെ എട്ട്. കാമ്പിലെ ജലംതോന്നിനാപ്പോലെ വിളംകിവികിറാൻ. അപ്പടിപ്പെട്ട ഈശ്വരനിലിരുത്തു ജീവാളുണ്ടാനതെപ്പടി എന്നാൽ ഘടത്തിലേ അനേകരസ്രത്തിനാലേ ഒരു ഭീപമൊരു ആകാശത്തുടനേ ഭീപപ്രകാശവും കൂടി രസ്രയാകാശമാധാരമായി അനേക ഭീപംകൾ പ്രകാശിക്കിറാപ്പോലെ ഈശ്വരനൊരുത്തനേ മായയിനടയ ഘടാചരണത്തിനാൽ വിക്ഷേപമാകിറ രസ്രംകളിനാലേ ബ്രഹ്മപ്രകാശത്തെ അനുസരിത്തു ജീവനെങ്കിറ കല്ലിത മുണ്ടാച്ചിത്. ഘടത്തിലേ അനേകരസ്രത്തിൽ ഒരു രസ്രപ്രകാശത്തിനാലേ അതുവതുക്കു പദാർത്ഥംകളെ കാണപ്പെട്ടകിറാപ്പോലെ ജീവാളും അന്തഃകരണനിഷ്ഠമായി ദേഹേന്ദ്രിയചിത്ത രാ.നാൻകൾ. ഇപ്പടിപ്പെട്ട മായാവിലാസത്തെ യാചൊരുത്തൻ സദ്ഗുരുവൈയടത്തു അവൻ കടാക്ഷംകൊണ്ടു അപയവാത്മകമായിരിക്കെ, പട്ട ദേഹം അസത്തെന്നറത്ത് ഇന്ത ദേഹമേതിനിട

മായിചേഷ്ടിക്കിരുന്നെന്ന് വിവേകംചെയ്തു അന്ത വിവേകത്തിനാലേ അന്തഃകരണപ്രതിബിംബനാന ജീവനെ ഘടരസ്രുത്തിൽ വരുകിര ജീവപ്രകാശം ആകാശത്തെ അന്തസ്സരിത്തു വരികിറാപ്പോലെ അന്തഃകരണപ്രതിബിംബനന്ദയ്ക്കു ആധാരം ജീവസാക്ഷി എന്നറിതു ഘടാന്തരത്തിൽ വരുകിര അനേകദീപപ്രകാശത്തു ക്കും ഘടത്തുക്കുള്ളിരുകിര ദീപമൊന്നേ ആധാരം. ആനാപ്പോലെ ഇന്ത അനേകകോടി ജീവാളുക്കു ആധാരം അഷ്ടമുത്തിവഹിവാന് ഇശ്വരപരനൊരുത്തനെന്ന് വിവേകിത്തറിതു ഇന്ത ഇശ്വരപരനും വെളിയില്ലാതെ ദീപം വിളംകാരുതുപോലെ ബ്രഹ്മമൈതന്യത്തെത്തവിര ഇശ്വരപരവിളകുമില്ല എന്നു വിവേകിത്തറിതു ഘടത്തുക്കും വിളക്കുക്കും ആധാരം ആകാശമേ ആനാപ്പോലെ വിണ്ഡബ്രഹ്മാണ്ഡരൂപമാന് ആവരണവിക്ഷേപശക്തിയിലുണ്ടാ ന ദേവമനുഷ്യതിര്യക്കണ്മാവരംകൾ ന കലവും ബ്രഹ്മവിവർത്തമെന്നറിത്തവനേ ജീവന്യുക്തൻ.

ഇനി സൂത്രദൃഷ്ടാന്തമെപ്പടിയെന്നാൽ സൂത്രനാനവൻ ഇ ചാർമ്മാലതമില്ലാമലേ വൃഷ്ടിരൂപമാന് വഷ്ജലത്തെ വിട്ടു അന്ത ജലത്തിൽ പ്രതിബിംബരൂപമായിത്താനേ പ്രതിബിംബിച്ചു മേ ഘകിരണത്തിനാലേ ജലപ്രതിബിംബത്തെ മറച്ചു മറകിരണത്തിനാലേ ജലത്തെയും മറെറത്തു ഉണ്ണുകിരണത്തിനാലേ ശോഷിത്തു മറമന്ത പ്രതിബിംബത്തെ തന്നടനേലൈക്യംചെയ്തുകൊൾവതുപോലെ അപ്പടിയേ ബ്രഹ്മവും സുഖമായി ശക്തിയുടനേ കൂടി ജലംപോലെ ചിൽപ്രധാനയുക്തമാന് പ്രതിബിംബംപോൽ ത്താൻ ഉപകാരമെമ്പിച്ചുകൊണ്ടാൻ. പ്രതിബിംബത്തെ മേഘം മറെറത്തതുപോലെ മാധോപാധിയാന് ജടപ്രധാനത്തിൽ നി മാത്തകാരണനെമ്പിച്ചുകൊണ്ടു ബ്രഹ്മാവിൻരൂപത്തിനാൽ ബുദ്ധാദികാൽസം സൃഷ്ടിത്താൻ. ജലത്തെ റിമകിരണം മറെറത്തതു പോലെ ജീവരൂപിയാകത്താനേ പ്രതിബിംബിത്തു കർമ്മത്തിനാലേ വിഷ്ണുരൂപത്തിൽ ഭോക്താവെമ്പിച്ചുകൊണ്ടു നാനാഹാരത്തിനാൽ ഭോഗ്യപോത്രിയെമ്പിച്ചുകൊണ്ടാൻ. ഉണ്ണുകിരണത്തിനാൽ ജലത്തെ ശോഷിത്തതുപോലെ ധ്യാനത്തിനാലേ രൂരൂപത്തിനാൽ സകലകാൽസംകളെയും സംഹരിത്തു ശ്രുതിയാചാർച്ചരൂപത്തിനാൽ അന്ത ജീവനെത്തന്നടെനൈക്യംചെയ്തുകൊൾവതേ രഹസ്യം.

ഇനി ചന്ദ്രദൃഷ്ടാന്തമെപ്പടിയെന്നാൽ അനാദിചന്ദ്രനിൽ കളങ്കമാനതു ചന്ദ്രനേയാചരിതു ചന്ദ്രനേ മുടാമൽ ചന്ദ്രനാൽ വിളംകവതുപോലെ അപ്പടിയേ സ്വയംപ്രകാശമായിരിക്കപ്പെട്ട ആത്മാവാകിര തന്നിടത്തിലേ അജ്ഞാനമാനതു ആത്മാവേയടുത്തു ആത്മാവേ മുടാമൽ ആത്മാവിനാലേ താനേ വിളംകിരതു. അതെപ്പടിയെന്നാൽ എന്തെന്ന നാനറിയേനെങ്കിര ക്ലാകദൃഷ്ടാന്തം. എന്തെന്ന നാനറിയേനെങ്കിരതു എന്തെന്ന എന്തെന്നിരതാ നെങ്കിര ജ്ഞാനമിരതും ജ്ഞാനമെന്നറിയാതമറതിയെ തന്നെ മറൈത്തതുതന്നെ ജ്ഞാനസ്വരൂപമെന്ന യാതൊരുത്തനറിയാന വനിടത്തിൽ മറതിയാന അജ്ഞാനമൊരിക്കലുമില്ല. ഇതുവേ രഹസ്യം.

ഇനി മേഘദൃഷ്ടാന്തമെപ്പടിയെന്നാൽ അഖണ്ഡസച്ചിദാനന്ദമായിരിക്കപ്പെട്ട ബ്രഹ്മത്തിനിടത്തിൽ ആകാശത്തിലേ മേഘാവരണമുണ്ടാനതുപോലെ മായയുണ്ടാച്ചിതു. മേഘത്തിനടയതി വലയപ്പോലെ ബുദ്ധപ്രവൃത്തികളുണ്ടാച്ചിതു. അന്ത ജലത്തിലാകാശപ്രതിബിംബംപോലെ ജീവനുണ്ടാച്ചിതു. മേഘപടലത്തിലാകാശപ്രതിബിംബംപോലെ ഈശ്വരനുണ്ടാച്ചിതു. ഇപ്പടി സ്ഥാവരജഗമകളാണ സകലജഗത്തുമുണ്ടാച്ചിതു. ഇതു ഗുരു കടാക്ഷത്തിനാലേ വിവേകിത്തു ആകാശമെന്നേ സത്യം; മേഘവും മേഘത്തിവലയുടസത്യം; അതിൽ പ്രതിബിംബങ്ങളും മിഥ്യ; എന്നറിയാപ്പോലെ ശുദ്ധബ്രഹ്മമായിരിക്കപ്പെട്ട തന്നിടത്തിലേ മായയുമവിദ്യയും അതിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു ജീവേശ്വരസകല ജഗത്തും ബ്രഹ്മവിവർത്തമെന്നറിയാതേ രഹസ്യം.

ഇനി ശൈലദൃഷ്ടാന്തം. ഒരു ശിലയിലേ ദേവതകൾ മനുഷ്യാൾ മൃഗംകൾ പശുപക്ഷിസ്ഥാവരംകൾ മുതലാണ ചിത്രങ്ങളെ വകതിരിക്കിരതേ വെച്ചോറായിപ്പാത്താൽ ദേവതിയുടമനുഷ്യാൾ വെച്ചോറായിത്തോന്നും. ഏകമായി പാവതമായിപ്പാത്താൽ പാവതം നിങ്കലായി ചിത്രഭേദകളില്ലാത്തതുപോലെ സച്ചിദാനന്ദനിത്യപരിപൂർണ്ണമായി ബ്രഹ്മമാത്മകമായിരിക്കിര തന്നിടത്തിലേ ഇന്ദ്രജഗത്തു കല്പിതമല്ലാമല്ലിയെന്നറിതു ഭൂതാകാശം ചിത്താകാശമാകിര സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മരണ്ടാകാശത്തെയും മായയെന്നതള്ളി പാവതത്തെത്തവിര ചിത്രഭേദകളില്ലാത്തതുപോലെ ചിദാകാശമായിരിക്കപ്പെട്ട തന്നിടത്തിലേ സകലസ്ഥാവരജഗമമാന

ജഗത്തു സിതാകാശമാകിറ സ്പടികപർവ്വതത്തെത്തവിര ഇല്ലയെന്നറിയിരതേ രഹസ്യം. സിതാകാശസ്പടികപർവ്വതമാകിറ ചിത്ത കണ്ണുകൾ തോന്നാതു്. കയ്യിനാൽ പിടിത്താലും പിടിക്കപ്പെടാതു്. കാതിനാലേ കേൾക്കവേണമെന്നാലും കേൾക്കയൊട്ടാതു്. നെഞ്ചിനാലേ നിനയ്ക്കുകൂടാതു്. ഇപ്പടിപ്പെട്ട ചിദാകാശസ്പടികപർവ്വതത്തെത്തവിര ജഗമില്ലയെന്നറിയിരതേ രഹസ്യം.

ഇനി ഘടജലദൃഷ്ടാന്തമെപ്പടിയെന്നാൽ ഘടംപോലെ സ്ഥൂലശരീരം, ഘടത്തിൽ ജലംപോലെ അന്തഃകരണം, ജലത്തിലഴുകുപോലെ അവിദ്വൈ, ജലത്തിലാകാശപ്രതിബിംബംപോലെ ജീവൻ, ഘടത്തിൽ ജലം പൂരിക്കിറതുകു മുനിയന്ത ആകാശംപോലെ കൂടസ്ഥൻ, വെളിയാകാശംപോലെ ബ്രഹ്മചൈതന്യം. ആകയിന്ത ആരുകമനുഭവമെപ്പടിയെന്നാൽ ഘടത്തിൽ മേന്മേലും ജലംവിടാതെ സൂര്യന്മുനിൽ വെത്താൽ ജലവുംവറി അഴുകുമില്ലാമൽ പ്രതിബിംബാകാശവും പോം. ഘടമുടന്താൽ ഉടനേ ഉള്ളാകാശവും വെളിയാകാശവുമെന്നാനാപ്പോലെ; അപ്പടിയേ; യാതൊരു വിവേകി ശുദ്ധബ്രഹ്മമായിരിക്കിറ എന്നിടത്തിൽ ഉപാധികല്പിതത്തിനാൽ ഘടംപോലെ സ്ഥൂലശരീരവും, ഘടത്തിൽ ജലംപോലെ അന്തഃകരണവും, ജലത്തിൽ അഴുകുപോലെ അവിദ്വൈയും, ജലത്തിലാകാശപ്രതിബിംബംപോലെ ജീവനും ഇന്ത നാലും കൂടെ കൂടസ്ഥരാകിറ എന്നേ മരൈച്ചുതെന്നറിന്തു ശുദ്ധചൈതന്യമായിരിക്കിറ എന്നിടത്തിലില്ലാതെ പ്രതിപാദമുണ്ടാകയില്ലെ എന്നു നിന്നെത്താൽ അന്തഃവിചാരിമാകിറ ജ്ഞാനാഗ്നിതീക്ഷ്ണത്തിനാലേ അന്തഃകരണമർക്കിറ ജീവവും വറി അവിദ്വൈകിറ അഴുകുമില്ലാമൽ ജീവനെങ്കിറ അകാശപ്രതിബിംബവും പോം. പരബ്രഹ്മകൂടസ്ഥപ്രകാശമാം. ഘടമുടന്തു് ഉള്ളാകാശവും വെളിയാകാശവും ഒന്നാനാപ്പോലെ പ്രാർണ്ണാന്തത്തിങ്കൽ ബ്രഹ്മസാക്ഷാത്കാരമേയാവൻ. ഇതുവേരഹസ്യം.

ഇനി ജലദൃഷ്ടാന്തമെപ്പടിയെന്നാൽ മധുരദ്രവശൈത്യത്തുടനേകൂടിന സമുദ്രത്തിൽ വായുവിനാലേ അലയുണ്ടാച്ചു. അലയിനാലേ കുമുളിയും നരയുമുണ്ടാച്ചിതു. അന്ത അലൈനരെ കുമുളിയെ ശോതിന്തു ഇതിനാതാരമിന്നരെ. നറിയുമളവിൽ മധുരദ്രവശൈത്യത്തെത്തവിര അലൈനരെ കുമുളിയില്ലാതതുപോൽ

അപ്പടിയേ സച്ചിദാനന്ദമായിരിക്കപ്പെട്ട ബ്രഹ്മസമുദ്രത്തിലേ ജലം വായുവിനാലേ കളമ്പി അലൈനരൈ കമളിയുണ്ടാനതുപോലെ മായയിനാലേ കളമ്പി സച്ചിദാനന്ദസംബന്ധമാകവേ വ്യാവഹാരികജീവനങ്ങളാണാൻ. മറുപടി അതിൻവഴിയേ നരൈപോലെ പ്രാതിഭാസികജീവനങ്ങളാണാൻ. ഇതുകൂടി നിവൃത്തിയെപ്പടിയെന്നാൽ അന്തരം നരൈ വശമാകിറപോതു അതിലിരുന്ന മധുരദ്രവശൈത്യം അതുകളിന്മേലേ കൂടിയിരിക്കും വായുവില്ലാമൽപോന്നാൽ ജലമശയാമൽ അന്തരം മധുരമുതലാനതുകളിലേ കൂടിയിരിക്കും. അപ്പടിയേ പ്രാതിഭാസികജീവൻ വ്യാവഹാരികജീവനിലേ ലയം. വ്യാവഹാരികജീവൻ പാരമാർത്ഥികത്തിലേ ലയം. ഇന്ത പാരമാർത്ഥികജീവൻ സച്ചിദാനന്ദത്തിലേ ലയം. സച്ചിദാനന്ദം സ്വയം പ്രകാശബ്രഹ്മത്തിനിടത്തിലടങ്ങിയിരിക്കിറത്തുപ്പടിയെന്നാൽ മധുരദ്രവശൈത്യം അലയില്ലാതളവിൽ സമുദ്രത്തിലേ അടങ്കിയിരിക്കിറാപ്പോലെ ബ്രഹ്മത്തിനിടത്തിലടങ്ങിയിരിക്കും എങ്കിറതുകൂടി അന്തരദ്രവ്യാന്തരം നിദ്രപോകയിൽ സ്വപ്നകല്പിതമായിരുന്ന പ്രാതിഭാസികജീവൻ മിളിത്താലവനേ വ്യാവഹാരികജീവനാണാൻ. വ്യാവഹാരികജീവനുകൂടി നാമരൂപം രണ്ടും തളിനാൽ സച്ചിദാനന്ദമയമാനാൽ സച്ചിദാനന്ദം സ്വയംപ്രകാശബ്രഹ്മത്തിനിടത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുമെന്നറിവതേ രഹസ്യം.

ഇനി നാടകദീപദൃഷ്ടാന്തമെപ്പടിയെന്നാൽ നാടകശാലയാൽ നടുവേവെത്തിരിക്കിറ ദീപാനന്ത നിവികാരമാകയിരുന്നതും നരപതിനടുവേ നാട്ടും തന്ത്രിതാളമദ്ദളക്കാരവർകൾ നാട്ടുത്തൊഴിൽ മുതലാനതുകളേയും വിളക്കിവിടൻറാപ്പോലെ അപ്പടിയേ നിവികാരകൂടവ്യാബ്രഹ്മമചൈതന്യവും അഹങ്കാരമാകിറ രാജാവെയും ബുദ്ധിയാകിറ കൂത്താടിച്ചിയെയും ഇന്ദ്രിയകളാകിറ താളമദ്ദളക്കാരയും അവരവർകൾ പണ്ണകിറ ഇഹലോകപരലോകവ്യവഹാരത്തെയും അതുവതുകൂടി സാക്ഷിയാകെയിരുന്നതും അതിനാധാരമാകയിരുന്നതും വിളക്കിവിടൻറാക്കിറതേ രഹസ്യം.

ഇനി പഞ്ചഭൂതദൃഷ്ടാന്തമെപ്പടിയെന്നാൽ പഞ്ചഭൂതത്തിലേ ആകാശമാനതു് എങ്കും പരിപൂർണ്ണമായി സകലജഗത്തെയും ആകാരത്തെയും ആനന്ദമാക വിളക്കിവിത്തു* സകലത്തുകൂടി അവകാശംകൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കിറാപ്പോലെ ശുദ്ധചൈതന്യമായി ബ്രഹ്മവും വിളവാതി എങ്കും പരിപൂർണ്ണമായി സകലത്തുകൂടി അവ

* 'ഇതു ചൈ' ല. പാഠം.

കാശംകൊടുത്തുകൊണ്ടു സകലജഗത്തെയും ആകാരത്തെയും ആ നന്ദമാത്രമായി വിളകിവിടുന്നിരതേ രഹസ്യം. ഇനി വായുവാനതു സകലജഗത്തുക്കുമാധാരമായി തുക്കിയെടുത്തു നടത്തിവിട്ടു പ്രാണ വായുവിനാൽ പ്രാണധാരണഭോജിപ്പും ഭൂതവായുവിനാൽ സമസ ഷ്ചാരമായിരിക്കിറ വായുവേത്തവിര അല്ലവുമില്ലാതതുപോലവും ഒരു അഗ്നിയേ നിലാത്തിരി വിളക്കുത്തിരിയിത്യാദികളാകിറ ഉപാ ധിയിനാലേ വണ്ണഭേദരൂപഭേദമായി തോന്നിവിടുന്നിരതു ലോഹി തോഷ്ണസ്വഭാവമായിരിക്കിറ അഗ്നിയേത്തവിര അല്ലവുമില്ലാതതു പോലെ ചിത്തൊന്നേ സകലത്തുക്കുമാധാരമാക നടന്താപ്പോലവു മിരുന്താപ്പോലവും ഭൂജിത്താപ്പോലവും ചേശിനാപ്പോലവും സർവ്വ സമ്പന്നതമജ്ഞാനവും വിചാരിക്കിറ ചിത്തേത്തവിര അല്ല വുമില്ലാതതുപോലവും വൃത്തിഭേദത്തിനാൽ നാനാവിധവണ്ണഭേദ ജാതിഭേദരൂപഭേദനാമഭേദവും സകലകാരണത്തുക്കും കാരണമാ കവും വായുവിന്നഗ്നിയുടെ ആകാരമാകവും അതിനുടെ വികാരമാ കവും ചിത്തേത്തവിര അല്ലവുമില്ലെയെന്നു ഒരു ആത്മാവേ സദ്ര പത്തിനാൽ വിളംകിവിടുന്നിരാനെന്നറിവതേ രഹസ്യം. ഒരു ജല ന്താനേ സമുദ്രമെന്നും നദിയെന്നും കളമെന്നും വായുക്കൊലെന്നും അഗ്നിയെന്നും നരയെന്നും കുമളിയെന്നും; ആനതു ജലത്തേത്തവിര അല്ല വുമില്ലാതതുപോലവും പൃഥിവിയൊന്നേ മൺ മലൈ വൃക്ഷങ്കളാനതുപോലെ കുടം കുന്നിൻകരകം ചട്ടി പാറനെ ചെപ്പുകളെ ന്നും ആനതു മണ്ണത്തവിര അല്ലവുമില്ലാതതുപോലവും പൊന്നൊന്നേ പലവിധഭൂഷണങ്ങളാക രൂപഭേദനാമഭേദങ്ങളാക വിള കിനാലും പൊന്നേവിട്ടു അല്ലവുമില്ലാതതുപോലവും ഇരുമ്പൊന്നേ സകല ആയുധഭേദങ്ങളാക രൂപഭേദനാമഭേദങ്ങളാക വിളകി നാലും ഇരുമ്പൈത്തവിര അല്ലവുമില്ലാതതുപോലവും സകലപ്രപ ഷ്ചാകാരമാക വിളകിറ ജഗത്തും പൃഥിവ്യുച്ഛിതമാന ഭൂതങ്കളേ അതിനാധാരമാകവും അതിൻവികാരമാകവും വിളകിറ സദ്ര പമാന ആത്മാവേത്തവിര അല്ലവുമില്ലെയെന്നറിവതേ രഹസ്യം. ഇപ്പടി പഞ്ചഭൂതദൃഷ്ടാന്തം ചൊല്ലപ്പെട്ടിതു.

ഇന്നു ദ്വാദശദൃഷ്ടാന്തമാന പന്നിരണ്ടു ദൃഷ്ടാന്തവും ചൊല്ലി നതുകേട്ടു സൂക്ഷ്മവിവേകമുണ്ടാന ശിഷ്യനാക്കു് ആത്മാനുഭവപ്രക രണം ചൊല്ലുകിറാർ.

ആത്മാനുഭവപ്രകരണം.

ആത്മാനുഭവമാവതു ബ്രഹ്മസ്വരൂപത്തെ ദൃഷ്ടാന്തത്തിലേ
 ചൊല്ലിയതുകേട്ടു നിശ്ചൈതന്യവിവേകിക്കു തന്നാത്മാ നിജാനന്ദം
 വെളിയാക മുതലപ്പുവിധാനന്ദം ചൊല്ലുകിറാർ. അതാവതു വിഷ
 യാനന്ദം ബ്രഹ്മാനന്ദം വാസനാനന്ദം മുഖ്യാനന്ദം നിജാനന്ദം
 ആത്മാനന്ദം അദ്വൈതാനന്ദം വിദ്യാനന്ദം ആകെ എട്ട്. ഇതിൽ
 വനിതാഭിവിഷയാഭിലാഷം വന്തടൈതപോതു ക്ഷണം ബന്ധ
 നിവൃത്തി തോന്നുവതു വിഷയാനന്ദം. നിദ്രാകാലത്തിൽ ബന്ധ
 രഹിതമായി അജ്ഞാനത്തെ വിളങ്കിവിഷ്കിറത് അതു ബ്രഹ്മാ
 നന്ദം. നിദ്രൈതളിന്താൽ അന്തർക്ഷണത്തിൽ തോന്നുവതു
 വാസനാനന്ദം. ദ്രവ്യമുതലാന വസ്തുക്കളെ കൈക്കുവന്തപോതും
 കെട്ടുപ്പോനപോതും ഉപേക്ഷബുദ്ധിയിടത്തിൽ തോന്നുവതു മുഖ്യാ
 നന്ദം. യോഗാഭ്യാസത്തിനാൽ മനോലയമാനവിടത്തിൽ തോന്നു
 വതു നിജാനന്ദം. പ്രിയമാന വനിതാഭിവിഷയാഭിലാഷയിന്മദ്ധ്യ
 യിൽ താനേ പ്രീതിമാനെന്നറിന്തവിടത്തിൽ തോന്നുവതു ആ
 ത്മാനന്ദം. നാമരൂപരത്നകപ്രവഞ്ചമെല്ലാം മിഥ്യൈ ബ്രഹ്മമേ
 സത്യമെന്നു വിവേകത്തിനാൽ തോന്നുവത് അദ്വൈതാനന്ദം.
 തത്ത്വമസിവാക്യജനിതമാന അപരോക്ഷജ്ഞാനമേ വിദ്യാനന്ദം.
 ഇപ്പടിപ്പെട്ടയെടുവകയാനന്ദവും തന്നടയ സ്വരൂപസ്വഭാവാന
 നമാക അനുഭവിക്കിറതേ രഹസ്യം.

ഇപ്പടിപ്പെട്ട യോഗിക്കു് അധികാരഭേദമഞ്ചുവിധമായിരി
 ക്കും. അതാവതു കർമ്മി മുഖ്യ അഭ്യാസി അനുഭവൻ ആരൂഢൻ
 ആക അധികാരലക്ഷണം അഞ്ചു്. ഇതിൽ കർമ്മിയാനവൻ ന
 മുക്ക് ഏതിനാലേ മുഖ്യരൂപം വന്തിതെന്നു 3തൻ വണ്ണാശ്രമത്തിൽ
 കർമ്മത്തെ അറിന്തവൻ നൂറുജന്മത്തിൽ മുക്തനാവൻ. ജഗദ
 സത്യംതാനെന്നു തെളിന്തു ബാഹ്യകർമ്മനിഷ്ഠനായി മൂന്നുജന്മ
 ത്തിലേ മുക്തനാകവനേ മുഖ്യം. സ്വപ്നംപോലെ പ്രവഞ്ച
 മെല്ലാം മിഥ്യയെന്നു് അഭ്യന്തരത്തിൽ ധ്യാനാഭിയുക്തനായി രണ്ടു
 ജന്മത്തിലേ മുക്തനാകവനവനേ അഭ്യാസി. വ്യവഹാരത്തിലേ
 പേക്ഷവിട്ടു വിവേകതല്പരനായി ഒരുജന്മത്തിലേ മുക്തനാകവ
 നവനേ അനുഭവി. വിശ്വവികല്പംതോന്നാമൽ ആത്മജ്ഞാന
 ത്തിൽ സദ്ഭോമുക്തനേ ആരൂഢൻ. ഇപ്പടി അഞ്ചുവിധമുഖി

1, 2. 'പ്രപഞ്ചവാനന്ദം', 3. 'വണ്ണാശ്രമത്തിൽ' ക. പാഠം.

കാരവും എന്തവേളയിൽ അന്ത അധികാരം വന്തിതോ അപ്പടി അനുഭവിത്തുന്നവനേ മുഖരൻ.

ഇപ്പടിപ്പെട്ടവനുക്കു സാധകമാക അഞ്ചുവിധമാക യോഗം ചൊല്ലുകിറാൻ. അതാവതു മന്ത്രയോഗം വഷ്ഠയോഗം ഭാവയോഗം അഭാവയോഗം മഹായോഗം ആകെയഞ്ച്. ഇതിൽ പ്രണവദി മന്ത്രാനുസന്ധാനം; പരമാത്മാവിടത്തിലേ അന്തയത്മഭാവന യാൽ മനോലയമാകവതേ മന്ത്രയോഗം. അന്തമന്ത്രയോഗസഫി തമായി മനസ്സും വായുവുമൊന്നായിക്കൂടി മൂലാധാരത്തിലിരുന്ന സൃഷ്ടാനാഡിമാഗ്ഗത്തിൽ ശിരോമദ്ധ്യഗതപരമാത്മാവിനും മ നോലയമാകവതേ വഷ്ഠയോഗം. സ്വഗ്ഗമേ ശിരോദേശം; ദിക്കുക ലേ ശ്ലോത്രം; ചന്ദ്രസൂര്യരേ നേത്രം; അഗ്നിയേ മുഖം; അന്തദിക്ഷം നാഭി; ഭൂമിയേ പാദകേൾ; ഇപ്പടി പരിമിതജലസ്വയംഭൂ വരണചിത്തമാകിയ ഇശപരനാകിയ ദിവ്യമുത്തിയിനട വിരട് രൂപത്തെ ഭാവിത്തു മറുമവൈകളെ ഒന്നായി വിട്ട് അഭവൈ കൾ ജന്മാന്തരമാന സദ്രൂപബ്രഹ്മത്തിനും മനോലയമാകവതേ ഭാവയോഗം. കരണഗോചരമാകാമൽ ബ്രഹ്മാബ്സാതീതനിര പാധികബ്രഹ്മത്തിനിടത്തിൽ മനോലയമാകവതേ അഭാവയോ ഗം. ജഗത്താനന്തരയലയമാകിരതെവിടമോ അവിടത്തിൽ മനോ ലയമാകവതേ മഹായോഗം. ഇപ്പടി അഞ്ചുവിധയോഗവും ചൊല്ലപ്പെട്ടിതു.

ഇന്നി അഷ്ടാംഗയോഗം ചൊല്ലുകിറാൻ. അതാവതു യമം നിയമം ആസനം പ്രാണായാമം പ്രത്യാഹാരം ധ്യാനം ധാരണ സമാധി ആകെ എട്ട്. ഇതിൽ ദേഹേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ വൈരാഗ്യം യമം; പരതപത്തിലെ വിശ്വാസമായി അനുസരിക്കുവതു നിയ മം; സകലവസ്തുക്കളിലുമുദാസീനഭാവം ആസനം. ജഗത്തു സക ലവും മിഥ്യയെന്നറിയിരതു പ്രാണായാമം. ചിത്തമന്തമുഖഭാ നതേ പ്രത്യാഹാരം. താൻ ചിന്മാത്രസ്വരൂപമെങ്കിറ ചിന്ത നയേ ധ്യാനം. അന്ത ധ്യാനമനുഭവമാനതേ ധാരണൈ. ധ്യാനം മറന്തതേ സമാധി. ഇപ്പടി അഷ്ടാംഗയോഗം ചൊല്ലപ്പെട്ടിതു.

ഇപ്പടിപ്പെട്ട സാധകത്തിനാലേ സൂക്ഷ്മവിവേകമുണ്ടാൻ പരമേശ്വരൻ പഞ്ചാഗ്നിസാധകം ചൊല്ലുകിറാൻ. പഞ്ചാഗ്നിയ

1. 'സൃഷ്ടി', 2. 'പരമേശ്വരനേണ്ഡി' ല, പാഠം. 3. 'ഭൂസദ്രൂപരണ' ക, പാഠം.

വതു ഉദരാഗ്നി മന്ദാഗ്നി ക്ഷോഭാഗ്നി കാമാഗ്നി ബദ്ധവാഗ്നി
 ആകെ അഞ്ചു്. ഇതിൽ വന്തവന്ത പദാത്കമെല്ലാം തനക്കുള്ള
 അടക്കിക്കൊണ്ടു മേന്മേലും വേണമെമ്പതേ ഉദരാഗ്നി. തീവ്ര
 ബുദ്ധിയേകെടുത്തു അറിന്തബുദ്ധിയേപോതുമെന്നും കൊണ്ടിരി
 പ്പതു മന്ദാഗ്നി. അജ്ഞാനസാഗരത്തിൽ മുഴുകി വാരാതപദാ
 ത്വത്തിന്മേൽ വരവേണമെന്നു ക്ഷോഭമുണ്ടാവതു ക്ഷോഭാഗ്നി.
 സകലവ്യവഹാരങ്ങളിലേയും ഇച്ഛമരയുണ്ടായു പ്പടി ഇച്ഛിത
 പദാത്കങ്ങളിലെ ഒന്നു വാരാവിട്ടാൽ തൻപ്രാണനെ ഉദ്ധരിപ്പ
 നെന്നതേ കാമാഗ്നി. ഇനി സകലേന്ദ്രിയങ്ങളും തമക്കുള്ള അട
 ക്കിക്കൊണ്ടു സുഖ്യപ്തുവസ്ഥയിൽനിന്നു് അന്നഫലഭിക്തളെ
 ജീണ്ണപണ്ണിവയ്ക്കിറതു ബദ്ധവാഗ്നി. ആകെ ഇന്ത പഞ്ചാഗ്നി
 യിനടയ താപത്തുക്കുള്ളും താനിരുത്തും അന്തതാപങ്ങൾ തന്നെ
 അണ്ടിമലിരിക്കിറവനേ പഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യത്തലിരിക്കിറവൻ. ഇപ്പ
 ടിപ്പെട്ട സുഖസ്വരൂപാത്മബോധമുടയ വിവേകിക്കു ഷോഡശ
 സമാധി ചൊല്ലുകിറാൻ.

അതാവതു സ്ഥൂലശരീരഭർത്തം സൂക്ഷ്മശരീരഭർത്തം കാരണ
 ശരീരഭർത്തം ജീവഭർത്തം സാക്ഷിഭർത്തം വിരാട്പുരുഷഭർത്തം
 ഹിരണ്യഗർഭഭർത്തം മായാഭർത്തം ഇന്ദ്രശാപഭർത്തം ബ്രഹ്മഭർത്തം
 സദ്രൂപഭർത്തം ചിദ്രൂപഭർത്തം ആനന്ദരൂപഭർത്തം പരബ്രഹ്മ
 ഭർത്തം സർവസാക്ഷി ഭർത്തംസ്വഭാവഭർത്തം ഇന്ത്യപ്പതിനാറെയും
 1. നെവിട്ടൊന്നനീക്കിക്കാണുകിറതെയും ഇതുകളെ ദർശിക്കു അൻ
 വേകളെയും ഇതുകളിന്നതിന്ന സമാധിയെങ്കിറതെയും ചൊല്ലുകി
 റാൻ. സ്വരൂപസ്വഭാവത്തെ അറിതു സദ്ഗുരുവിൻ²സന്നിധി
 യിലേ അധികകരുവനായിരിക്കു ശിഷ്യൻ കേൾവിപ്പെട്ടു. അന്ത
 കേൾവിപ്പടിക്കു വിവേകപൂർവ്വാക ഗ്യാനിക്കുംപടി ദേഹേന്ദ്രിയ
 ത്തിൻവഴിയേ മനസ്സുപോകാമൽ തടുതലറ സ്ഥൂലശരീരലക്ഷ
 ണത്തെ അറിയിറതേ ഭൂതകായ്സമാധി. സ്ഥൂലശരീരം നീക്കി
 സൂക്ഷ്മശരീരകാരണവൃത്തിയെ അറിയിറതേ വിഷയസമാധി. ഇതു
 നീക്കി അന്ധകാരോണ്ണമയകാരണവിദ്രയെദർശിപ്പിതേ ചിത്ത
 നിരോധസമാധി. ഇതും നീക്കി വൃത്തിലയസ്വഭാവാനഭവജീവ
 ചൈതന്യത്തെ ദർശിപ്പതേ ബോധസമാധി. ഇതും നീക്കി വൃത്തി
 ലയത്തെയും ലയസുഖത്തെയും കാക്കിൻറ സാക്ഷിയേ താനറ

1. 'നേന വിട്ടു നേന', 2. 'സന്നിധിയിലെത്തി പകവ' ല. 4-ാം.

നതു ചിത്താനന്ദവിഭവസമാധി. ഇന്ത സാക്ഷിജ്ഞാനത്താൽ വിശ്വമെല്ലാം അഷ്ടമൂർത്തിവടിവായി അതു താനാനന്തേ വിശ്വരൂപസമാധി. ഇന്ത ജഗത്സപരൂപം നീങ്ക കാരണവിശ്വരൂപാകാരമായി അതു താനാനന്തേ വിശ്വവ്യാപകസമാധി. ഇതു നീങ്കി വൃത്തിയറ്റ ശുദ്ധസ്ഥിതികളോടുകൂടി നിർമ്മലമാന മാത്രൈതാനാനന്തേ ഇശ്വരൂപം താനാനന്തേ വിശ്വലയസമാധി. ഇന്ത നിർമ്മലത്തിൽ അശൃന്തി അതീതസുഖം ജനിതതു ഇന്ത സ്വരൂപമാന ഇശ്വരൂപം താനാനന്തേ ശിവജ്ഞാനസമാധി. ഇതുനീങ്കി പ്രവഞ്ചലയനിർമ്മലസുഖസ്വരൂപത്തെ അറിത്ത് ഇശ്വരൂപസാക്ഷി താനാനന്തേ 'സത്താനന്ദവിഭവസമാധി. ഇതു നീങ്കി വളരയിൽ തോന്നും പാമ്പു പൊയ്തായി അധിഷ്ഠാനവളരതയെ സത്യമെന്നു കണ്ടാപ്പോലെ സകലപ്രവഞ്ചനാമരൂപവണ്ണാത്മകമാന രൂപവും പൊയ്തായി അധിഷ്ഠാനമാന സദ്ഭിദേകംതാനാനന്തേ തത്ത്വലയസമാധി. ഇതും നീങ്കി ചിദ്രൂപവ്യാപകമാന ചിദാകാരം താനാനന്തേ സവികല്പസമാധി. ഇതു നീങ്കി പൂർണ്ണാനന്ദം താനാനന്തേ ആനന്ദവേദ്യസമാധി. ഇതും നീങ്കി ആനന്ദസുഖസ്വരൂപമാന പരബ്രഹ്മം താനാനന്തേ നിവീകല്പസമാധി. ഇതുനീങ്കി ആനന്ദത്തെയും ആനന്ദസ്വരൂപത്തെയും കണ്ടു സർവ്വസാക്ഷിതാനാനന്തേ സഞ്ചാരസമാധി. ഇതു നീങ്കി സർവ്വസാക്ഷിതാനാനന്തേ അനുഭവവും മറ്റു സ്വഭാവമായിരിക്കിന്തേ അത്രാശ്വസമാധി.

ആകെ ജോഡശ്വരമാധി ചൊല്ലിയതുകേട്ടു ശിഷ്യൻ ശങ്കപണ്ണുകിറാൻ; അതാവത്ത് അദ്വൈതമായിത്തന്നും ദൈവതം പോലെ എപ്പടി പ്രകാശിക്കിറാരെന്നു ശങ്കവര ചൊല്ലുകിറാൻ. അഗ്നിക്കു ഉഷ്ണത്വം വേറില്ലാത്തതുപോലെ ജഗത്തായി പരിണമിച്ചിരിക്കിറ ചിത്തത്തും അനുഭവത്തും വേറില്ലെ. താമരയ്ക്കും വാസനയ്ക്കും വേറില്ലാത്തതുപോലെ അനുഭവത്തും അഹങ്കാരത്തും വേറില്ലെ. മെയ്ക്കും കറുപ്പും വേറില്ലാത്തതുപോലെ അഹങ്കാരത്തും ജീവനും വേറില്ലെ. പാലും വെള്ളയ്ക്കും വേറില്ലാത്തതുപോലെ ജീവനും മനസ്സും വേറില്ലെ. സൂര്യനും പ്രകാശത്തും വേറില്ലാത്തതുപോലെ മനസ്സുക്കുമിടിയത്തും വേറില്ലെ. മുളകും മൃഗിച്ചും വേറില്ലാത്തതുപോലെ

1. 'സത്താനന്ദവിഭവം' ക. പാഠം.

ഇന്ദ്രിയങ്ങളും ദേഹത്തുടനീളം വേറില്ലെ. കരിമ്പുടനീളം ഇനപ്പുടനീളം വേറില്ലാതതുപോലെ ദേഹത്തുടനീളം ജഗത്തുടനീളം വേറില്ലെ. ജഗത്തുടനീളം അലൈക്കും വേറില്ലാതതുപോലെ ജഗത്തെത്തതവിര ഒന്നു മില്ലെ. ആകയാൽ സകലജഗത്തുടനീളം ബ്രഹ്മവിവർത്തം ചിന്മാത്രമേ ജഗത്താകെ വിളകുതെന്നു ചൊല്ലു. ആനാൽ ജനനമരണപുണ്യപാപമെപ്പടി ഉണ്ടാകാതെന്നു ശങ്കവരച്ചൊല്ലുകിറാർ. സകലജീവാളും തായർ ചിന്മാത്രസ്വരൂപനായിരുന്നും അതെ മറന്നു ജീവരാശി ആനാർകൾ. അന്നു ജീവാളുടനീളം ജനനമരണകൾ വരുകിറതുടനീളം പുണ്യപാപം കാരണം. പുണ്യപാപത്തുടനീളം മനസ്സുകാരണം. മനസ്സുടനീളം വാസന കാരണം. വാസനയുടനീളം വിഷയം കാരണം. വിഷയത്തുടനീളം നിന്നെത്തരിയിറജ്ഞാനം കാരണം. നിന്നെത്തരിയിറജ്ഞാനത്തുടനീളം നിന്നെയാതിരിക്കിറജ്ഞാനം കാരണം. നിന്നെയാതിരിക്കിറജ്ഞാനമേനിനച്ചു വിഷയംപോലെ വിളകുതു. അന്നു വിഷയമേ വാസനൈ. വാസനയേ മനസ്സു. അന്നു മനസ്സേ ഇഹപരകല്പിതത്തിനാൽ പുണ്യപാപകളാകുതു. പുണ്യപാപകളേ ജനനമരണകളുടനീളം കാരണമാവതു. ആകയാൽ ജ്ഞാനമേനിനച്ചു വിഷയത്തെപ്പോലെ വിളകുതെന്നു ദ്രശനിശ്രയമായി വിഷയത്തെ ജ്ഞാനമെന്നറിയാൽ വിഷയമേ ഇല്ലെ. വിഷയമില്ലാതതിനാലേ വാസന ഇല്ലെ. വാസന ഇല്ലാതതിനാലേ മനസ്സില്ലെ. മനസ്സില്ലാതതിനാലേ പുണ്യപാപകളില്ലെ. പുണ്യപാപകളില്ലാതതിനാലേ ജനനമരണകളില്ലെ. ജനനമരണകളില്ലാതതിനാലേ മോക്ഷമെന്നു ചൊല്ലു. ആനാൽ ബന്ധമുണ്ടാക്കിനാലല്ലോ മോക്ഷം വരവേണം. ആത്മാ സ്വയം പ്രകാശമായി നിത്യമുത്തരംകിറതെപ്പടിയെന്നു ശങ്കവര അവരക്കു ഒരുക്കാവും ആവരണമില്ലയെന്നു ചൊല്ലുകിറാർ. സച്ചിദാനന്ദനിത്യപരിപൂർണ്ണമായി അഭിപ്രീയബ്രഹ്മമായിരിക്കിറ ആത്മാവിനിടത്തിലേ മറപ്പൊരുക്കാലുമില്ലെ. അതു എപ്പടിയെന്നാൽ അന്നു മറപ്പേ ആവരണം. അന്നു ആവരണമില്ലെ എങ്കിറതു ചൊല്ലുകിറോം. സത്തംശത്തുടനീളം ആവരണമംഗീകരിച്ചാൽ പ്രപഞ്ചത്തുടനീളം അധികാരജ്ഞാനമില്ലാതിരിക്കവേണം. ചിത്തംശത്തുടനീളം ആവരണമംഗീകരിച്ചാൽ നാനാരോയെങ്കിറ ജ്ഞാനമില്ലാതിരിക്കവേണം. ആനന്ദത്തുടനീളം ആവരണമെന്നാൽ ക്ഷണിയ. സുഖപ്രവൃത്തികളുടനീളം ജ്ഞാനമില്ലാതിരിക്കവേണം. നിത്യ

1. 'ദൃശ്യം' ക. പാഠം. 2. 'വിഷയം'. എനിടത്തൊക്കെ ദൃശ്യം എന്നു. പാഠങ്ങൾ കാണുന്നു. 3. 'ഉണ്ടാകിയല്ലോ' ഖ. പാഠം.

ത്തുക്ക് ആവരണമെന്നാൽ അറിവു പ്രകാശമില്ലാമലിരിക്കുവേണം. പൂണ്ണത്തുക്ക് ആവരണമെന്നാൽ ആശമാദിപ്രപഞ്ചത്തിൽ അറിവില്ലാതിരിക്കുവേണം.

ഇപ്പടി സച്ചിദാനന്ദികൾക്ക് ആവരണമില്ലയെന്നു ചൊല്ലു ഇതുക്ക് അനുഭവമപ്പടിയെന്നു ശങ്കരൻ അനുഭവം ചൊല്ലുകിറാൻ. സദ്രൂപമാനത് അറിവേൻ, അറിയേൻ, അറിഞ്ഞേൻ എന്തിലും കാമാദിപ്രവൃത്തികൾ തോന്നുകിലും തോന്നാപ്പിറക്കിലും ജാഗ്രത്താദിഅവസ്ഥകളിടത്തിലും തനക്കൊന്നിലും വാസനയില്ലാമൽ ഉണ്ടെന്നിത്തതു വിളങ്കിവക്കിറ ജ്ഞാനമേ സദ്രൂപം. ഇനി ചിദ്രൂപമാവതു സർവ്വവസ്ഥകളിലും വിഷയങ്ങളിലിടവിടാമൽ അന്നു ഇടാതിരട്ടറിവതേ ചിദ്രൂപം. ആനന്ദരൂപമാവതു, പരമപ്രീതിക്കു വിഷയമാകുംജ്ഞാനമേ. ആനന്ദരൂപമായപ്പോതും ഉദയമായിരിപ്പതേ നിത്യസ്വരൂപം. സർവ്വതർക്കം സാധകമാകയിനാൽ സർവ്വവസ്ഥതപജ്ഞാനമേ പരിപൂണ്ണതപം. ഇപ്പടി സകലപ്രപഞ്ചാകാരത്തേയും വളുതയിൽതോന്നും പാമ്പുക്ക് അധിഷ്ഠാനം. വളുതയെത്തവിര പാമ്പില്ലാതതുപോലെ സച്ചിദാനന്ദത്തെത്തവിര നാമരൂപമില്ലയെന്നു ചൊല്ലു ഏപ്പടി വിദ്വേഷിത്തറിന്താലും നാമരൂപമേ മുനിക്കിറതു. സച്ചിദാനന്ദകൾ തോന്നയില്ലയെന്നു ശിഷ്യൻ കേൾക്ക കണ്ണാടിയെ പാക്കുറ പുരുഷനുക്കു കണ്ണാടി മുതൽതോന്നി രൂപം പിറകു തോന്നിനാപ്പോൽ, അപ്പടിയെ എന്തവിഷയത്തെ പാക്കുമിടത്തിലും സച്ചിദാനന്ദമാകവെ മുതൽതോന്നി അതിൽ ആഭാസമാക നാമരൂപം തോന്നും. കണ്ണാടിയിൽ തോന്നും ആഭാസമുഖത്തെ യഥാർത്ഥമല്ലാവെന്നു തള്ളുകിറപ്പോലെ ഇപ്പടി സകലപ്രപഞ്ചനാമരൂപത്തുക്കും സച്ചിദാനന്ദനിത്യപരിപൂണ്ണമേ കാരണമെന്നു ചൊല്ലുണ്ടുടം. ആനാൽ അറിയിറത് അറിവ് അറിയപ്പെടും പൊരൾ മൂന്നായ ജ്ഞാതൃജ്ഞാനജ്ഞയമായിരിക്കിറതേതെന്നു ശങ്കരൻ അപ്പടിയില്ലെ ചൈതന്യവിളക്കുമേ എന്തൊല്ലുകിറാൻ. അതെപ്പടിയെന്നാൽ മൂലാഹങ്കാരത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുറ ജീവചൈതന്യമേ ജ്ഞാതൃ, മനസ്സിൽ പ്രതിഫലിക്കുറ ജീവചൈതന്യമേ ജ്ഞാനം, ഭൂതാദിവിഷയങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിക്കുറ ജീവചൈതന്യമേ ജ്ഞേയം. ഇപ്പടി ത്രിപടിയങ്കുവിളങ്കിറ ചൈതന്യമേയല്ലാമൽ ചൈതന്യത്തെത്തവിര ചൈതന്യമില്ലയെന്നു ചൊല്ലു

പ്പെടും. ആനാൽ ബാഹ്യാന്തരമെന്നറി. അഹങ്കാരമേതോയെന്നു ശിഷ്യൻ കേൾക്കെ അഹങ്കാരം അചേതനം; ആത്മവിളക്കു താനേയെന്നു അവാർ ചൊല്ലുകിറാർ; അചേതനമാന അഹങ്കാര വിഷയത്തെ എപ്പടി അറിയുമെന്നിൽ കാന്തത്തിനിടത്തിൽ ഉൾശി അശവതുപോലവും വെയിലിൽ പിടിത്ത കണ്ണാടിയിനാൽ ഉൾവീട്ടിൽ ഇരുൾ വെളിയാവതുപോലവും ഇപ്പടിയേ പ്രത്യഗാത്മ ചൈതന്യത്തിൽ സചൈതന്യപ്രതിബിംബത്തിനിടത്തിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു ¹ജീവനാന അഹങ്കാരമേ ബാഹ്യാവിഷയത്തെ അറിക്കെക്കു ജാഗ്രത്സ്വപ്നകളിടത്തിലെ സഞ്ചരിതു സൗഹൃദപ്ലിയിനിടത്തിലടയിയിരുക്കും. ഇതുകു ഉപമാനം എപ്പടിയെന്നാൽ അഹങ്കാരം അഭാവമാന സൗഹൃദപ്ലിയിൽ അവിദ്വയെന്നും ഉൾമനെയുൾച്ചവരിൽ വാതലിൽ നിദ്രയെന്നുംകാടടുമുടി നിഷ്കമ്പസ്തംഭരൂപമാന തന്നെത്താനേ വിളകിയിരുപ്പതേ പ്രത്യാഹാരം. ശോധനയാകു മറ്റും കാലകർമ്മപ്രേരകത്തിനാൽ താമസമാന ²നിദ്രയിൽ വാതൽതുറന്നു സാതപികാഹങ്കാരമെന്നും സ്തംഭികമണിയിൽ പ്രത്യാഹാരം. പ്രതിബിംബകല്പിതമായി ജീവനേവിച്ചുകൊണ്ടു സ്വപ്നാവസ്ഥയെന്നും നടുമനൈ വാതലിൽ വിളകിയ പത്മം ഇന്ദ്രിയകളെന്നും ³ചാളത്തിൽപുറപ്പെട്ടു ജാഗ്രാവസ്ഥയെന്നും ബാഹ്യകർമ്മം പ്രകാശിക്കും. മറ്റും അന്ത കാലകർമ്മപ്രേരകത്തിലിരുതു നിദ്രയെന്നും കവാടമുടിന ഉടനേ അന്ത അഹങ്കാരമെന്നും സ്തംഭികമണി ⁴പ്രകാശത്തുകു കാരണമാന അവിദ്വയുള്ളടകിനയുടനേ ജാഗ്രത്സ്വപ്നകൾ രണ്ടും മനകളന്ത അഹങ്കാരമണിയിനിടത്തിലേ പ്രതിഫലിച്ചിരിക്കുന്നതു ചിത്രദീപപ്രകാശംപോന്നതു തനക്കു മൂലഭൂതമാന പ്രത്യാഹാരപ്രദീപത്തിനിടത്തിലേ ഏകമായിരിക്കും. ഇപ്പടി ജാഗ്രത്സ്വപ്നസൗഹൃദപ്ലിയിലേ അഹമെന്നും ഭാവഭാവകളിൽ വ്യവഹാരനായിരിക്കും ആത്മാവോരവൻ വേറെ നിവീകാരനായിരിപ്പൻ. അന്ത നിവീകാരരാന ആത്മസന്നിധാനത്തിൽ അഹങ്കാരകാന്തത്തിനാൽ മൂന്നയംപോലെ അചേതനമേ ശരി. ആത്മാവാന സ്വയംപ്രകാശമാന ചൈതന്യം. അവരേത്തവിര അഹംകാരമേ ശിലയെന്നു ചൊല്ലപ്പെടും. ആനാലന്ത അദ്ധ്യാസമെപ്പടി വരുകിറതെന്നു കേൾക്കു കിളിഞ്ചിലെ വെള്ളിയെന്നു

1. 'ജന്മമാന'ഖ. ഗ. പാഠം. 2. 'നിദ്രവര പാഠമേതു'ഖ. ഗ. പാഠം.
3. 'ചാളത്തിൽ' ക. പാഠം. 4. 'ലിശയ്ക്കു'

പ്പോലവും കട്ടയെ കള്ളനെനാപ്പോലവും; അദ്ധ്യാസം നാലു വിധമുണ്ട്. അതാവതു മിഥ്യാദ്ധ്യാസം ഇതരാദ്ധ്യാസം ഇതരേതരാദ്ധ്യാസം നമുദ്രാദ്ധ്യാസം ആക നാലു. ഇതിൽ അഗ്നിസന്ധോ ഗത്തിനാൽ ജലത്തുക്കു ഉഷ്ണം വരുവതുപോലെ പ്രത്യഗാത്മാവാന തന്നിടത്തിൽ ആടുവേൻ പാപ്പേൻ നിന്നെപ്പേൻ ഇപ്പടി അറിവുശക്തികളുണ്ടാകിയ സ്ഥൂപശരീരമേ മിഥ്യാദ്ധ്യാസം. ഇന്ദ്രിയവക്ത്രമേ ഇതരാദ്ധ്യാസം അന്തഃകരണമേ ഇതരേതരാദ്ധ്യാസം. മൂലാഹങ്കാരമേ സമ്രാദ്ധ്യാസം. ഇന്ദ്ര അദ്ധ്യാസചതുഷ്ടയത്തിനടയനാൽ ആത്മാ പ്രകാശമേയെന്നു ചൊല്ലപ്പെടും. ആനാചിതുകു സാധകമേതെന്നു കേൾക്ക. 1.സകലസന്മാർദ്ദവുംകൂടി വൈരാഗ്യം ഉപരതി ജ്ഞാനം എന്നു മൂന്നുവിധമായിരിക്കും. ഇന്ദ്ര മുൻറുക്കും റേരതു, സ്വരൂപം, കായ്തും, അവധി, ഫലം എങ്കിൻറവൈത്തും വെച്ചേറായിരിക്കും.

അതെപ്പടിയെന്നാൽ വൈരാഗ്യത്തുക്കു റേരതു വിഷയത്തുക്കു ദോഷദൃഷ്ടി, സ്വരൂപം ആരോചികം, കായ്തും തിരുവ ആശവാതിരിക്കിറതു്, അവധി ബ്രഹ്മലോകപരിയന്തം തുരുമ്പയെണ്ണതൽ, ഫലം ബ്രഹ്മലോകം. ഇനി ഉപരതിക്കു റേരതു അഷ്ടാഭംഗേയോഗം, സ്വരൂപം ചിത്തനിരോധനം, കായ്തും വ്യവഹാരക്ഷയം, അവധി നവുപ്പിയെപ്പോലെ ശരീരത്തെ മറെറത്തൽ, ഫലം ബ്രഹ്മലോകം. ഇനി ജ്ഞാനത്തുക്കു റേരതു ശ്രവണമനനാദികൾ, സ്വരൂപം ശക്തി, മിഥ്യാഭാവനെ, കായ്തും അഹങ്കാരാകൃതി തിരുവ വരാമലിരുക്കിറതു്, അവധി മുൻ ദേഹമേ താനെന്നറിനാപ്പോല ബ്രഹ്മമേ താനെന്നിരിക്കിറതു, ഫലമാകിറതു മോക്ഷം. ഇപ്പടി വൈരാഗ്യം, ഉപരതി, ജ്ഞാനം മൂന്നെയും അഭ്യസിത്തു ഇതിൽ വൈരാഗ്യം ഉപരതി രണ്ടും ജ്ഞാനാനുഭവത്തുക്കു സാധകംപണ്ണി ജ്ഞാനമേ ജ്ഞാനമുഖ്യസാധനമെന്നു ചൊല്ലപ്പെടും. റിന്നെയും ആത്മാനുഭവം ദൃശ്യം വാക്യത്രയം ചൊല്ലുകിറാൻ.

വാക്യത്രയം ആവതു നാനം, കോഹരം, സോഹരം. ഇതിൽ നാനമാകിറവാക്യം ഇന്ദ്ര തോന്നുകിറ ജഗത്തും ദേഹവും നാനല്ലവെങ്കിറതു്. കോഹമാകിറതു നാനാരോ എങ്കിറതു്. സോഹമാകിറതു 2നാൻ നാൻതാനേയെങ്കിറതു്. ഇതുക്കു വിവരം എപ്പടി

1. 'സസന്മാർദ്ദ'ഖ. ഗ. പദം. 2. 'നാൻ തന്നെങ്കിറതു' പദം.

യെന്നാൽ നാഹമാകിറ വാക്യത്തുക്കു പ്രകൃത്യാത്മകമാന ജഗത്തു. ദേഹേന്ദ്രിയവർഗ്ഗം ആത്മാവിനിടത്തിൽ റ്റപ്പടി കല്പിതമെന്നാൽ പുരുഷനെ അനുസരിത്തു തോന്നുകിറ സ്വരൂപം. അന്തപ്പുരുഷനെ തവിരവുമല്ലാമൽ അന്ത നിജപുരുഷനുമല്ലാമൽ തോന്നി വിത്താൽ തനക്കുള്ള അടങ്കിറ അന്ത വാച്യരൂപമാന സ്വരൂപമെപ്പടിയോ അപ്പടിയേ സത്യജ്ഞാനാനന്തകൂടസ്ഥമചൈതന്യത്തിനിടത്തിലേ ഭിന്നവുമല്ലാമൽ ബ്രഹ്മസ്വരൂപവുമല്ലാമൽ അവിചാരത്തിനാലേ തോന്നിക്കൊണ്ടു താമസസാത്വികഭേദത്തിനാലേ വിദ്യാവിദ്യാത്മകമായി അന്ത വാച്യസ്വരൂപത്തിനാലേ ആവരണരൂപമാന ജഗത്താകൃതിയെ മിഥ്യയെന്നു വകുത്തറിയിറതു നാഹമെങ്കിറ വാക്യത്തുക്കു അർത്ഥം.

ഇനി കോഹമെങ്കിറ വാക്യവിചാരം:.....കോഹമെന്നാൽ നാനാരോ റ്റങ്കിറതു്. അതെപ്പടിയെന്നാൽ നാഹമെങ്കിറപദത്തിനാലേ അഹങ്കാരാദിദേഹേന്ദ്രിയപ്രപഞ്ചത്തെ നാനല്ലവെന്നു തുണീകരിച്ചു ഗുരുസന്നിധാനത്തിലേനിന്നു നാനാരോവെങ്കിറ വനാൽ കട്ടയെ കള്ളനെങ്കിറാറ്റോലേ സംശയാത്മകനുമല്ല. നാനാരോയെങ്കിറ നിശ്ചയാത്മകനുമല്ല. ഇപ്പടി കോഹമെങ്കിറ വാക്യമുടത്താനവൻ ഗുരുമഹാവാക്യപ്പേർബോധയിനാലേ ദൃശ്യമായറിത്തു അന്ത ജന്മത്തിനാലേ നിശ്ചയാത്മകനായി ദൃശ്യനായി സോഹമെന്നു നിലുൻ.

അതെപ്പടിയെന്നാൽ കണ്ണാടിയിലേ വിപരീതമാക പ്രതിബിംബകളെപ്പടി തോന്നുകിറതോ അപ്പടിയേ അക്ഷയഹർഷാമൃതസുഖസ്വരൂപകൂടസ്ഥർചൈതന്യത്തിനിടത്തിലേ ബുദ്ധിയെങ്കിറ കണ്ണാടിയിലേ ജഡാന്തരഭുവിസ്വഭാവമായി പ്രതിബിംബിച്ചു ചിദാഭാസൻ അന്ത കമ്മഭേദത്തിനാലേ നാനാവിധത്തിനുടനേ കൂടി സഞ്ചരിക്കിറ ഭ്രമയെ ഇന്ത മഹാവാക്യഭേദത്തിനാലേ വിരുദ്ധാശരൈത്തുള്ളി അന്നമയകോശമാന സ്ഥൂലശരീരവും അതുക്കുള്ളാന പ്രാണമയമനോമയവിജ്ഞാനമയമാന ലിംഗശരീരവും അതുക്കുള്ളാന ആനന്ദമയമാന കാരണശരീരവും വേറുപണ്ണി അതുക്കുള്ളേ ഇരിക്കിറ തത്പദസ്വരൂപമാന പ്രത്യഗാനന്ദകൂടസ്ഥർചൈതന്യത്തുക്കും വിശ്വസാക്ഷിയാന അദ്വൈതാനന്ദബ്രഹ്മമചൈതന്യത്തുക്കും ഗുരുകാരണ്യരൂപമാന മഹാവാ

കൃബലത്തിനാലേ ഐക്യമറിത്ത് ഒപ്പില്ലാതാനന്ദസ്വരൂപനായി സോഹമെന്നു നില്പൻ.

ഇപ്പടി വാക്യരൂപം ചൊല്ലപ്പെട്ടിതു.

ഇനി ആത്മാനുഭവം ദ്രവമാക ഷട്സമായി ചൊല്ലുകിറാൻ. ഷട്സമായിയാവതു ദൃശ്യാനുവിഭസമാധി സത്താനുവിഭസമാധി നിവീകല്പസമാധി ആക മുൻറു്. ഇന്ത മുൻറും വാക്യാത്മഭേദത്തി നാലേ ആരസമായിയാകയിരുക്കും. അതിൽ വാക്യദൃശ്യാനുവിഭ സമാധി വെടാദിവിഷയാദിയെല്ലാമൊന്നേ, ഒന്നാനാലും തനിത്ത നിയേ വീകല്പനയാക കുറിക്കതിനാൽ നാമരൂപകളെന്നു രണ്ടുംശ ഞെയും പിരിത്തുത്തള്ളി അവകളെ അദ്വവാദിപ്രിയമെന്നും സച്ചിദാനന്ദബ്രഹ്മാനന്ദസന്ധാനം ചെണ്ണതേ ബാഹ്യദൃശ്യാനുവിഭം. ഇതു സവീകല്പസമാധി. ഇനി സത്താനുവിഭസമാധിത് അഖണ്ഡ സച്ചിദാനന്ദാദിതീയസ്വരൂപമാനതേ ബ്രഹ്മം. ബ്രഹ്മമെന്നു ധ്യാനിപ്പതേ ബാഹ്യസത്താനുവിഭം. ഇതും സവീകല്പസമാധി. ഇനി ഇന്ത സമാധി രണ്ടും അദ്വാനുബാലത്തിനാൽ ബ്രഹ്മാനന്ദ സുഖത്തിനിടത്തിലേ മനസ്സു മഗ്നമായി അലവില്ലാത സമുദ്രം പോലെ നിശ്ചലാത്മകമായിരിപ്പതേ ബാഹ്യനിവീകല്പസമാധി. ബാഹ്യസമാധി മൂന്നും ചൊല്ലി. ഇനി ആദ്യന്തരസമാധി മനസ്സു കല്പകളേ ദൃശ്യകൂൾ അതുകു സാക്ഷികൻ എന്നും അനുസന്ധാ നമേ ആദ്യന്തരദൃശ്യാനുവിഭസമാധി. ഇതു സവീകല്പസമാധി. അഖണ്ഡസച്ചിദാനന്ദം അദ്വൈതസ്വരൂപംപ്രകാശമേ താനെന്നും ചിന്തനചെണ്ണതേ ആദ്യന്തരസത്താനുവിഭം. സവീകല്പസമാധി സ്വാനന്ദഭൂതിരസവിവേകത്തിനാൽ ദൃശ്യശബ്ദകളെ വേദചെയ്തു നിവാതസ്ഥലദീപംപോലെ നിഷ്കമ്പരൂപമാക ഇരിപ്പതേ ആദ്യ ന്തരനിവീകല്പസമാധി. ഇന്ത ആരവകസമാധികളിക്കാലം കഴി ത്തിരുന്ത യോഗീശ്വരൻമനസ്സുകെയെകെ സഞ്ചരിത്തിത്ത് അവി ടമവിടമേ സമാധിയെന്നു ചൊല്ലപ്പെടും.

ഇനി സകലവേദാന്തശാസ്ത്രത്തുകും ആരവിംഗത്തിനാലേ ആത്മാ അദ്വൈതചിന്താത്രരെന്നു വിചാരംപണ്ണവേണമെന്നു രൂപബാദികൾ ചൊല്ലുകിറതെപ്പടിയെന്നാൽ രൂപണം മനനം നിദിദ്ധ്യാസനം എന്നു മൂന്നു സാധനം. ഇതിൽ പ്രത്യഗാന്താവും

1. 'വീകല്പംശകമക.' ച. പ. ൩൦. 2. 'അതുകു സാക്ഷിവിഷയകൂൾ' ച. ഗ. പാ. ൨൦.

ബ്രഹ്മവും ഐക്യമെന്നും ഉപനിഷത്തുവാക്യം താത്പര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നു. അന്തരം ശ്രീതിവാക്യാർത്ഥം ചിന്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നു. അന്തരം ശ്രവണമനനകളിൽ ചിന്തനം നിശ്ചലമാകയിരിപ്പതേ നിമിത്തമാകുന്നു. ശ്രവണത്തിൽ ഉഭയവജ്ഞാനത്തിനാൽ ആത്മസാക്ഷാത്കാരമാകാൻ കഴിയും. ആകയാൽ ശ്രവണമേ മുഖ്യം. മനനനിമിത്തമാകുന്ന സഹകാരികളായിരിക്കുന്നതിനാൽ അമുഖ്യം; അന്തരം രണ്ടും അഹങ്കാരകളാകും. അതേപ്പടിയിന്നാൽ അത്പ്രകാരമാണു ഭീഷം വായുവിനാലേ ചലനപ്പെടും. വായു വാരാതപടിക്കു മറവു കെട്ടുവതുപോലെ മനനം തെരിയപ്രകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നു. ആകയാൽ മനനം നിമിത്തമാകുന്നു. രണ്ടും സഹകാരികളാകയാൽ മദ്ധ്യം. ശ്രവണമേ മുഖ്യം. സകല വേദാന്തത്തേയും ആരംഭംഗത്തിനാൽ താത്പര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നു അന്തരം ആരംഭംഗമാവതെന്നാൽ ഉപക്രമോപനംമാത്രം ഇതു രണ്ടുംകൂടി മുതൽലിംഗമെന്നു്, അഭ്യന്തരം രണ്ടു്, അപൂർവ്വതം മൂന്നു, ഫലം നാലു്, അത്ഥവാദം അഞ്ചു്, ഉല്പത്തി ആറു്. ഇതിൽ സൃഷ്ടിക്കു മുന്നിരുന്ന ജഗത്തു നാമരൂപരഹിതമായി സത്താമാത്രമാകവേ ഇരിക്കുന്ന പ്രതിപാദിക്കുന്നതേ ഉപക്രമം. ഉപസംഹാരമാവതു തോന്നുകിട സകലജഗത്തും അന്തരം ചിന്തിക്കുന്ന സ്വരൂപമേ അതുവേ സത്യം അതുവേ ആത്മാവെന്നു പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്. ഇതുരണ്ടും അപിതീയകാത്മാവായോ പ്രതിപാദിക്കുന്നതു് മുതൽ ലിംഗം. ഇനി അഭ്യന്തരമാവതു പ്രത്യഗാത്മാവേ ബ്രഹ്മമെന്നു തിരുവത്തിരുവൻ പതുതരം ഉപദേശിക്കുന്നതു്. ഇതു് അഭ്യന്തരം രണ്ടു്. അപൂർവ്വതം പ്രത്യഗാത്മാവുക്കു പ്രത്യക്ഷാഭിപ്രമാണം ചൊല്ലുവതേ അപൂർവ്വതം മൂന്നു. ഫലം വായു് ആത്മാവൊരുവനെ അറിയതുക്കുക സകലവും അറിയപ്പെടുവതേ ഫലം നാലു്. അത്ഥവാദം വായു്, എന്ത വസ്തു കേട്ടതിനാലേ കേളാതവസ്തു കേൾക്കപ്പെടുകിരതു്, എന്ത വസ്തുവേ മനനംപണ്ണിനതിനാലേ വസ്തു മനനംപണ്ണപ്പെടുകിരതു്, എന്തവസ്തു അറിഞ്ഞതിനാലേ അറിയപ്പെടാതവസ്തു അറിയപ്പെടുകിരതു്, ഇതു് അപിതീയാത്മാവിനിടത്തിലേ താത്പര്യമാണുപടിയിനാൽ അത്ഥവാദം അഞ്ചു്. മണ്ണിനാലേ പിറന്ന ഘടാദികളും പൊന്നിനാലേ പിറന്ന ഘടാദികളും ഇരുമ്പിനാലേ പിറന്ന ആയുധാദികളും കാരണത്തെ വിട്ടു പുറംപാകത്തോന്നിനാലും ഇന്നു കാൽകൾ വേച്ചുമാത്രമേ

അല്ലാമൽ അല്ലവു ഇല്ലാതതുപോലെ കാരണവൃത്തിരികതമാക
 ക്കാൽമിശ്ലെ എങ്കിറതു ഉല്ലത്തിയെന്നു ചൊല്ലപ്പെടും. പ്രത്യക്ഷ
 മാ.ത്തോന്നകിറ ജഗത്തു പ്രത്യഗാത്മാവിനടയ വികാരമാകയാൽ
 ജഗത്തുക്കും പ്രത്യഗാത്മാവുക്കും അഭിപ്രീയതപം കാട്ടിവികിറതു്.
 ആകയാലിതു് ആരലിംഗം. ഇപ്പടി ആരലിംഗത്തിനാലും വേദാ
 ന്നകളുക്കും താത്പര്യമറിന്താൽ ശ്രവണമാത്രത്തിനാലേ മോക്ഷ
 മെന്നു ചൊല്ലപ്പെടും. നിശ്ചയാത്മകമാകിറ വഴിക്കു ജ്ഞാനഭൂമി
 കളേഴും ചൊല്ലുകിറാൻ. അതാവതു സുപേക്ഷെ വിചാരണൈ
 ധനമാനിശം *സതപാട്ഭക്തി സംസകതി പദാത്മഭാവനെ
 തുളും ആക ഏഴ്; ഇതുക്കു വിവരം; നാനെന്നത്തിനാലേ മുഖനാ
 നേനെന്ന ശാസ്ത്രനിണ്ണയമാന വൈരാഗ്യത്തുടനേ കൂടിക്കൊണ്ടു
 മോക്ഷം വേണമെങ്കിറതു സുപേക്ഷെ. ശാസ്ത്രത്തെയും ശാസ്ത്രം
 ചൊന്ന പെരിയവർകളെയും വിടാമൽ വൈരാഗ്യത്തുടനേ സ്വരൂ
 പവിചാരം പണ്ണുകിറതേ വിചാരണൈ. സുപേക്ഷവിചാരണക
 ലാലേ പദാത്മകളെ പാത്താൽ സൂക്ഷ്മം വിറക്കും. അതിനാലേ
 മനസ്സു കൊഞ്ചപ്പെട്ടവരും. താൻ വിചാരിക്കുറതാൽ സ്വരൂ
 പമേദേശകാലവും തോന്നിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇതു ധനമാനിശൈ.
 ഇന്ന മുന്നഭൂമിയും അദ്വാനം പണ്ണപ്പണ്ണ ചിത്തത്തിലേ വികല്പം
 തോന്നാമൽ സ്വസ്വരൂപത്തിലേ ഇരിക്കുറത് സതപാട്ഭക്തി.
 ഇന്ന നാലുഭൂമികളും സാധകത്തിനാലേ പ്രപഞ്ചം തോന്നാമൽ
 സ്വരൂപത്തെ വിട്ടുപിരിയാമലിരുക്കുറതേ സംസകതി. ഇന്ന
 അഞ്ചു ഭൂമികൾ പഴക്കത്തിനാലേ ആത്മാരാമനായി ഉള്ളും
 പുറവും പദാത്മമാകത്തോന്നാമൽ സ്വരൂപമായി തേവനുകിറതേ
 പദാത്മഭാവനെ. ഇന്ന ആരഭൂമികൾ സാധകത്തിനാലേ ഭേദം
 തോന്നാമൽ മനസ്സിലേ മനസ്സു ലയിച്ചു ജ്ഞാനമായി തോന്നുകി
 റതേ. തുളും. ഇതിൽ മുതൽഭൂമിമുതൽ മുന്നഭൂമിയും ഭേദസത്യബുദ്ധി
 ഇരിക്കിറതാകയാലേ ഇന്ന ജാഗ്രമെമ്പിച്ചു കൊള്ളും. നാലാം
 ഭൂമിയിൽ ആരോ പമാനജഗത്തിനടയനാമരൂപം മിഥ്യയാച്ചിതു.
 ആകയാലിതുവേ സ്വപ്നമെമ്പിച്ചുകൊള്ളും. ഇതു പ്രാപ്തിയാനവൻ
 ബ്രഹ്മവിത്തെമ്പിച്ചുകൊൾവൻ; അഞ്ചാംഭൂമി നിവ്വീകല്പമാക
 യാൽ സുഷുപ്തിയെമ്പിച്ചു ഇതു് അഭ്യസിിച്ചയോഗി ബ്രഹ്മവിഭവ
 നെമ്പിച്ചുകൊൾവൻ. ആറാംഭൂമി അശേഷവാസനാക്ഷയമായി

* 'സതപാട്ഭക്തി' എന്നു പദാന്തരം.

നിദ്രപോറവൻ പോലെ ഇരിക്കുറ അദ്വായം ഇത് പൃണ്ണസൃഷ്ടി. ഇന്തനിലെ വന്ന യോഗി ബ്രഹ്മവിദ്യനെമ്പിച്ചുകൊടുവൻ. ഏഴാംഭൂമി ആകാശംപോലെ അന്തർബാഹ്യത്തുമായി പ്രകാശമാന സച്ചിദാനന്ദരൂപമാന ബ്രഹ്മത്തിനിടത്തിലേ മഗനമായി സമുദ്രത്തിലേ അമൃതീന ഘടംപോലെ ഉള്ളും വെളിയും പൃണ്ണതം. ഇത് ഏഴാംഭൂമി. അപ്പോതു പക്കത്തിലേ ഇരിക്കിറവൻ യശ്ശരിച്ചാലും തോന്നാതു്. ഇന്ത നില വന്ത യോഗി ബ്രഹ്മവിദ്യനെമ്പിച്ചുകൊടുവൻ. ഇതുവേ വിദേഹമുക്തി.

ഇപ്പടി ആത്മാനുഭവപ്രകരണം ചൊല്ലപ്പെട്ടിതു രണ്ടാവതു ആത്മാനുഭവപ്രകരണം മുറും.

ജീവന്മുക്തിപ്രകരണം.

ഇന്തനിലെ യഥാർത്ഥമാകത്തക്കതാക യദേശകാലവും സാധകപ്രയത്നം വേണമെന്നു ഇനിമേൽ ജീവന്മുക്തിസാധകം ചൊല്ലുകിറാർ. ജീവന്മുക്തിമാർഗ്ഗം അഞ്ചു വിധമുണ്ടു്. അതേതെന്നാൽ ജീവന്മുക്തൻ അതീതപ്രജ്ഞൻ ഭഗവദ്ഭക്തൻ ഗുണാതീതൻ അതിവണ്ണാശ്രമി ആക അഞ്ചു്. ഇതിൽ ജീവന്മുക്തൻ ആവതു് ആത്മജ്ഞാനനിയ്യയുണ്ടാന ജീവനേ ജീവന്മുക്തൻ. സകലകർമ്മത്യാഗവും ദേഹേന്ദ്രിയത്തിൽ സത്തുചിദ്ഭാവവും ഇന്ത തോന്നുകിറ പദ്മതം നദി സമുദ്രം മുതലാന സ്ഥാവരങ്കര മനസ്സു ബുദ്ധി അഹങ്കാരം മുതലാന ജംഗമങ്കര സ്വയംപ്രകാശമാന ചിദാകാശമാകവേ നില്പൻ. ഇനി അതീതപ്രജ്ഞലക്ഷണം. ഉത്പത്തിയാന തത്ത്വജ്ഞാനത്തിനാലേ നിരന്തരവും വിദാമൽ അനുസരിത്തുകൊണ്ടു ജഗത്തു ദേഹേന്ദ്രിയഗുണത്തിൽ മറപ്പു വന്ന ആത്മാവിനിടത്തിൽ ആത്മാവായറിയിറവൻ അതീത പ്രജ്ഞൻ. ഇനി ഭഗവദ്ഭക്തലക്ഷണം. സകലഭൂതകളിലെയും ഉൾദേഹജീവ്യാമൽ മറു യാവും സ്നേഹമുണ്ടായി അഹങ്കാരത്പമില്ലാമൽ ശീതോഷ്ണം സമം പണ്ണി മെഴുനിയായി ദേഹധാരണയ്ക്കു ഏവുളവു വേണമോ അപ്പുളവിലേ സന്തോഷിത്തു അസംഗരായി ആത്മനിയ്യയിലേ ദ്രവണിശ്ചയമുണ്ടാനവനേ ഭഗവദ്ഭക്തൻ. ഇനി ഗുണാതീതലക്ഷണം. അതിവേഷെ ബഹുമാനം അപമാനത്തിലേ ചലനമില്ലാമൽ പ്രിയപ്രിയവും സമഭാവത്പധീരനായി സകല ആത്മാവും ത്യാഗംപണ്ണി ആത്മാവൈത്തവിര വേറാ

പുരാമലിരുക്കുറവനേ ഇണാനീടൻ. ഇനി അരിവണ്ണാശ്രമി
 ലക്ഷണം. അവൻ നാലാശ്രമത്തുക്കും ശ്രേഷ്ഠൻ. അവരെ ശ്രദ്ധ
 ശിഷ്യഭൈതഭാവമില്ലാതവർ. ശ്രദ്ധയുക്കും ശ്രദ്ധവാന്മാർ; അവ
 രുക്കു സമവുമില്ലെ. അധികവുമില്ലെ. ശരീരമന്ദ്രിയങ്കളിട
 ത്തിൽ അഭിന്നമായി സർവ്വസാക്ഷിയായി പരമാത്മവചനാന
 സുവാത്മാവായി സ്വയംപ്രഭുവായി വേദാന്തമഹാവക്യശ്രവണ
 ത്തിനാലേ താനേ വസ്തുവെന്നറിഞ്ഞവനായി അചഞ്ചലമായ
 നിമുക്തനായി അവസ്ഥയ്ക്കു സാക്ഷിയായി തത്സന്നിധാനത്തി
 നാൽ മാറിനാലേ ഉണ്ടാക ജഗത്തു കല്പിതമെന്നറിതു ചണ്ഡാ
 ഉരിടത്തിലും പശുപാദിശരീരങ്കളിലെയും ബ്രഹ്മാദിശരീരങ്കളി
 ലെയും താരതമ്യഭാവനയില്ലാതവർ ആകാശംഗോലാലേ സർവ്വ
 സംബന്ധരഹിതരായി വണ്ണാശ്രമി ആശ്രമങ്കളിലേ വിടപ്പെട്ട
 വ്യാപകമാനപ്രകൃതി ആത്മാവിനടിയിലേ ഇല്ലെന്നറിതു
 ആത്മസ്വരൂപമാകുവ ഇരിക്കിറവർ പരമിദാനന്ദപരബ്രഹ്മ
 സ്വരൂപം താൻ എന്നറിതു യഥാത്ഥമാകയിരിക്കിറവർ
 അവരെ അരിവണ്ണാശ്രമി. ആകെ അബുലക്ഷണവും ചൊല്ല
 പ്പെട്ടിതു.

ഇനി തത്ത്വജ്ഞാനം മനോനാശനം വാസനാക്ഷയം ഇതു
 മൂന്നും ഏകമാക അത്യന്തികവേണം. ഒന്നെവിട്ടൊന്നെ അത്യന്തി
 ക്കിരാനെന്നാൽ അഭ്യാസമാകാതു. അതെപ്പടിയെന്നാൽ എപ്പുള
 വുക്കു തത്ത്വജ്ഞാനം ഉദയമില്ലയോ അപ്പുളവുക്കും മനോനാശന
 മില്ലെ. മനോനാശമില്ലാവിട്ടാൽ വാസനയും ക്ഷയിക്കുകയാൽ.
 ആകയാൽ വാസനയോ മനസ്സു; മനസ്സേ ജ്ഞാനോദയത്തുക്കു
 മറപ്പാകയാൽ അന്ത മറതി രീരത്നക്കതാക മഹാവക്യശ്രവണ
 ത്തിനാലേ താൻ ബ്രഹ്മമെന്നറിതു ബ്രഹ്മമാകിരതന്നെ മറന്തേ
 മനസ്സാച്ചിത എന്നറിന്ത് അന്ത മറതിയെ വിപരീതകല്പനയാന
 വാസനെയെന്നറിതു എല്ലാം തന്നിടത്തിൽ സ്വപ്നകല്പിതം
 ചോലേ കല്പിതമെന്നറിഞ്ഞവനേ ജീവന്മുക്തൻ. ഇന്നും മനോ
 നാശനമാകിരതുക്കു ഉപായം ചൊല്ലുകിറവർ. സ്വയംജ്യോതി
 യാന ആത്മാ തന്മററിയിനാലേ മനോരൂപമാനാൽ മനസ്സേ
 ഇന്ദ്രിയരൂപമായി ബഹുവിധദൃഷ്ടിയാന വാസനയാച്ചിതു്. ഇതു
 തള്ളുകിറ ഉപായം എപ്പടിയെന്നാൽ സകലം ശ്രിയങ്കളുക്കും മന
 സ്സുകാരണം. അന്ത മനസ്സു തന്നിടത്തിൽ ഭ്രാന്തികല്പിതമെന്നോ

ദീർഘകാരംപണ്ണി അതിനിടമായുണ്ടാന വാസനയെ തള്ള
 കിരതുകു സകലേന്ദ്രിയകളെയും ഉപായമാക നിഗ്രഹിക്കവേണം.
 നിഗ്രഹം ആവതു ഉതുമെ ചെവിടൻ കരുടൻ ചുപ്പാണി ഷണ്ഡ
 കൻ അറിവില്ലാതവൻ മുതലാന ഇതുകളെ ഇരിക്കിരത്ല്ല.
 സകല ഇന്ദ്രിയകളും തൻതൻവഴിയേ നടക്കും. അതിൽ തഥാ
 ത്ഥാവസ്ഥാജ്ഞാനമറിയിരതേ നിഗ്രഹം. അതപ്പടിയിന്നാൽ
 നാക്കില്ലാതവനെനാൽ ഇതു നല്ലരസം പൊല്ലാരസമെന്നറിയാ
 മൽ മൃഗതപമല്ലാമൽ ഭക്ഷിക്കിരതും, നല്ലപേച്ചു പൊല്ലാപ്പേച്ചു
 രണ്ടും പേശിയും പേശാമൽ യഥാർത്ഥത്തിവിരിക്കരതു.

ഇനി ഷണ്ഡകനെനാൽ ഭോജനനിമിത്തം മലമൂത്രം വിട്ട
 കിരനിമിത്തം സഞ്ചരിക്കിരതു ഭോജനദൂരത്തുകുമേൽ നടവാമൽ
 ഇരിക്കരതു്. കരുടനെനാൽ ഇരുന്താലും സഞ്ചരിത്താലും ദൃഷ്ടി
 ദൂരത്താലേ പോകാമൽ യഥാർത്ഥത്തിലേ ഇരിക്കരതു്. ചെവിടൻ
 എന്നാൽ റിതമാസി ശോചിപ്പാതെ പേച്ചു കേടും കേളാമൽ
 ഇരിക്കരതു് ഒന്നാമറിയാതവനെനാൽ വിഷയസന്നിധാനമുണ്ടാ
 യിരുന്നതും സകലേന്ദ്രിയകളുക്കും ചലനം പിറവാമൽ നിദ്ര പോര
 വൻപോലെ സഞ്ചരിക്കരതു്. ഒരുത്തരെ നിന്ദയും സ്തുതിയും
 പണ്ണാമൽ ഒരു പദാർത്ഥത്തിൻപേരിലേ ഇച്ഛയല്ലാമൽ
 അപ്പോതുപിറത പെണ്ണിനിടത്തലും പതിനാറുവയസ്സുപെണ്ണി
 നിടത്തലും ഒരു സമോക നിവീകാരിയാക ഇരിക്കിരതു്. ചുപ്പാ
 ണിയെന്നു അറി. സ്ത്രീകളുടനേ ഭാഷിക്കാമൽ സ്ത്രീകളെ നാഭി
 കുമേൽ പാരാമൽ ചിത്രത്തിലേയിരിക്കിര പരമ മുതലായി
 പാരാമൽ ഇരിക്കിരതും വാസനയാനതും പുരുഷൻടയ യക്കമി
 ല്ലാമലേ കണ്ണിപരിരാപ്പോലെയും ഉച്ഛോസനിശ്ചാസകർ
 പോലെയും വാസനൈ വരും. വാസനവന്താൽ ലോകത്തിലേ
 വ വാറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും അതിനടയ വികല്പകളെ അടയാമൽ
 ആത്മാവിലേ ആനന്ദിച്ചുകൊണ്ടു സ്വപ്നവേലക്കാരൻ ഉടമ പണ്ണ
 കിരതു്. അവനടയ മനസ്സ് ഉടമയാകാരുമായിപ്പാരാമൽ സ്വപ്ന
 ത്തിലെ താനേ എപ്പടി ദൃശ്യമായിരിക്കിരതോ അപ്പടിയേ ജഡ
 ഞെതെ വദാ ഉപേക്ഷപണ്ണി മനസ്സും അതിനടയ വാസനയാന
 സകലജന്തുതും ചിത്തിനടയ വിലാസമേ. ചിത്തൈത്തവിര
 അല്പവുമല്ലെന്നറിത്തവനേ വിടുവെട്ടവൻ. ഇന്നും ഒരു യുക്തി.
 മനസ്സു ഭയിക്കരതുകു; ജയിക്കരോമെങ്കിരവൻ ചിദാഭാസൻ;

ജയിക്കപ്പെടുകിറതു മനസ്സ്. ഇതു രണ്ടും ദേഹവും ഉപായവും പോലെ ഇരിക്കും. ദേഹത്തിനാലേ നിശ്ചലൈ ജയിക്കുകൂടാതു. ദേഹഃചഷ്ടയ്ക്കും നിശ്ചലക്കും സൂത്രൻ വരണംപോലെ ആത്മപ്രകാശമേ. ചിദാഭാസനക്കും മനസ്സുക്കും കാരണം. ദേഹത്തിലുണ്ടാകുന്ന നിശ്ചലൈ പുനെയുള്ളപ്പൊഴുവോമെന്നു എത്തനെ ആദം കഴിയയെ വെട്ടി മണ്ണെ പ്പാട്ടാലും പുനപ്പെ റമൽ നിശ്ചൽ മേലേ വരുകിറാപ്പോലെ മനസ്സു ജയിക്കുകൂടാതു.

ദേഹമാനതു വൃക്ഷത്തിൻ കീഴ് പ്പോൽ ദേഹവും നിശ്ചലം വൃക്ഷത്തിൻ കീഴ് നിശ്ചലിലേ അടങ്കിപ്പോനാൽപോലെ പഞ്ചകോശമയമായിരിക്കപ്പെട്ട സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മകാരണശരീരം മൂലം ഏതിനാധാരമായി വിളകുമെന്നു വിവേകിച്ചിറതു സച്ചിദാനന്ദബ്രഹ്മണൈതന്ത്രപ്രകാശമേയല്ലാമൽ മറു നാമരൂപമല്ലാം മിഥ്യയെന്നറിതു് അന്ത നിശ്ചലിലേ നിന്നാൽ ചിദാഭാസനം സച്ചിദാനന്ദമായി മനസ്സു ജയിക്കപ്പെടും. ഇന്നുമൊരു യുക്തി; മനസ്സു ജയിക്കുറതുകുപായം നീകലായി ജയിക്കുകൂടാതു. അകശമില്ലാമൽ മദയാനയെ അടക്കുകൂടാതു. അതുപോലെ ക്രമമാന ഉപായസാധനത്തിനാലേ ജയിക്കവേണം. ഇതുക്കു സാധനം ആദ്ധ്യാത്മികവിദ്യയിലേ നിശ്ചയബുദ്ധിയും സാധുസംഗവും വാസനാപരിത്യാഗവും പ്രാണബന്ധനിരോധനവും ആക നാലു ഇതുക്കു വിവരം. ആദ്ധ്യാത്മികവിദ്യയെന്ന ചെയ്യുമെന്നാൽ ദൃശ്യം മിഥ്യയെന്നും അദൃശ്യവസ്തു സ്വപ്രകാശമെന്നും ബോധിക്കുംപടി ബോധിക്കപ്പെട്ട മനസ്സുക്കു ശാചരമാന ദൃശ്യകളിലേ പ്രയോജനം ഇല്ലയെന്നു അശാചരമാന ദൃഗവസ്തുവിലേ പ്രയോജനമെന്നറിതു വിചിക്ഷാത അഗ്നിപോലെ താൻ താനേ ശാന്തിയടയും. ഇന്നു തത്ത്വബോധം കേൾക്കിറവനക്കും കേട്ടുമാറന്തവനക്കും സാധു സംഗമേ ഉപായം. സാധുക്കൾ തിരുമ്പത്തിരുമ്പ ബോധിത്തു അറിയപ്പണമവർകൾ. വിദ്യയാമൽ ഓവാസന വന്താൽ അതു വിശുദ്ധം പണ്ണമാട്ടാതവനക്കു വിവേകത്തിനാലേ വാസനയ്ക്കു മസത്തെ ഇല്ലയെന്നു തള്ളുകിറതേ ഉപായം. അന്ത വാസനയെ പ്രബലമായി തള്ളുകൂടാവിട്ടാൽ പ്രാണബന്ധനിരോധനം ഉപായം. പ്രാണബന്ധവും വാസനയും ചിത്തത്തുക്കു ബീജമായിരുതു പ്രേരകമുണ്ടാക്കമതുക്കു ശാസ്ത്രം മൂടിക്കൊണ്ടു

1. 'സ്ഥൂലവൃത്തി' ല. ഗ. പാഠം. 2. 'ശ്രാമൈ' ക. പാഠം.

അഗ്നിയേ തുരുത്തിയിനാലേ ഉയരി ശാമ്പലൈ പോക്കിത്തു അഗ്നിയെ ഉണ്ടുപണ്ണിക്കൊണ്ടോപ്പോലെ ചിത്തമെങ്കിറ വിറകിലേ ഇരിക്കിറ ജ്ഞാനമെങ്കിറ അഗ്നിയെ അജ്ഞാനമെങ്കിറ ശാമ്പലി നാലേ മുടപ്പുട്ടിതു്. അതുകു പ്രാണബന്ധനിരോധനത്തി നാലേ അജ്ഞാനമെങ്കിറ ചാമ്പലൈ പോക്കിത്തു ജ്ഞാന മെങ്കിറ അഗ്നിയെ പ്രകാശിക്കപ്പണ്ണവേണം. മനസ്സുക്കു ബീജ മാധിരിക്കറതു പ്രാണബന്ധവും വാസനയും. അതിലേ ഒന്നു കൊന്നു നാശം വന്താൽ രണ്ടും നാശമാം. രണ്ടും നാശമാനാൽ മനസ്സ് അന്തക്ഷണമേ നാശമാം ഇതുവേ ഉപായം. ബുദ്ധിവൃത്തി കര പ്രവാഹമാന നദിപോലെ ഓടുകയിൽ അതൈത്തള്ള കിറതുകു ധൈര്യമാന സമാധി പണ്ണവേണം.

അന്ത സമാധിക്കു നാലു ഭൂമിയുണ്ടു്. അതേതെന്നാൽ പശു കർകതിരകരപോലെ വാക്കുനിരോധം പണ്ണുകിറതു മുതൽഭൂമി. കളന്തൈപ്പോലെ മേൽവ്ചാരം ഇല്ലാമൽ ഇരുകിറതു രണ്ടാംഭൂമി ചൈത്ര്യക്കാരാനപ്പോലെ അഹങ്കാരം ഇല്ലാമൽ ഇരിക്കറതു മൂന്നാംഭൂമി. സുഷുപ്തിപോലെ മാന്ത്ഥം ഇല്ലാമൽ ഇരിക്കറതു നാലാംഭൂമി. ഇന്ത നാലു ഭൂമിയും ക്രമമാക അഭ്യസിച്ചാൽ ഉപ രതിയുണ്ടാം. ബുദ്ധിയിലേ തനക്കു മുതൽഭൂമി നാലാം മാച്ചിതോ ഇല്ലയോ എന്നു വിവേകിത്തറിത്തു സാധകമാനാൽ രണ്ടാംഭൂമി അഭ്യസിക്കവേണം. ഇപ്പടി ഒന്നുകൊന്നു വിചാരിത്തു നാലു ഭൂമിയും ക്രമമാക അഭ്യസിച്ചു മനസ്സേ ആത്മാവിടത്തിലേ ലയം പണ്ണി മുൻകാമാദിഭോഗത്തിലേ എപ്പടി പ്രവൃത്തിയിരുത്തുതോ അപ്പടിയേ ഒരു ചിന്തനയില്ലാമൽ ആത്മസ്വഭാവത്തിലേ ഏകീ കരിച്ചു മനസ്സു ലയം പണ്ണവേണം. മനസ്സുക്കു നാലവസ്ഥയുണ്ടു്. അതേതെന്നിൽ ലയം വിക്ഷേപം ഉകഷായം സപ്രാപ്തിയെന്നു നാലവസ്ഥ. ഇതിൽ ലയമെങ്കിറതു നിദ്രയും അജീണ്ണത്തിന്മേൽ ഭക്ഷിക്കിറതും അലപ്പാനകായും പണ്ണുകിറതും ഇതുകളെ വിട്ടു വിട്ടുകിറതേ ലയം. ഇന്ത ലയം അബ്രാസത്തിനാലേ ജ്ഞാനം ദിനംദിനം അധികമാം. ഇപ്പടി ഇരിക്കവേ പൂവാബ്രാസത്തി നാലേ കാമഭോഗവിക്ഷേപം പുറക്കും. പുറന്താൽ അതേ വിവേ കിച്ചു ദുഃഖമെന്നറിത്തു അഭിപ്രീയബ്രഹ്മരൂപബോധയിനാലേ അന്ത വിക്ഷേപം വിട്ടവൻ. കഷായമാമതേതെന്നാൽ ചിത്ത

1. 'മനസ്സുക്കുവാരാധിരിക്കിറതു' ഗ. പാഠം. 2. 'ന സുടക' ക. പാഠം.

ദോഷം. അതാവതു രാഗദ്വേഷാദിവാസനകളും ചിത്തമാനതു ബ്രഹ്മത്തിനിടത്തിലേ ചെല്ലാമൽ പ്രപഞ്ചത്തിലും പോകാമൽ ചുമ്മായിരിക്കരുത്. അതെ വിവേകത്താലറിതു ഭീഷാകാരം പണ്ണകിരതു സംപ്രാപ്തിയാകിരതു ബ്രഹ്മപ്രാപ്തി. ലയവിക്ഷേപ കഷായകർമ്മ നന്നായിവിചാരിതു നാളളി അത്യന്തപ്രയത്നത്തി നാലേ സംപ്രാപ്തിയിലേ ചിത്തം ദ്രവം പണ്ണവേണം. അതി നാലേ ബ്രഹ്മസ്വരൂപമാനപരമാനന്ദം നന്നായി ഉദയമാം.

ഇപ്പടി ചൊല്ലി ജീവന്മുക്തിസാധനം; നന്നായി ദ്രവമാക്കി രതുകു ഇന്നും ചൊല്ലുകിരാർ; ജീവന്മുക്തിസാധനത്തുകു പ്രമാണം. അതുകു സാധനം, സാധനത്തുകു സിദ്ധി, സിദ്ധിയിനാലേ പ്രയോജനം ആക നാല്. ഇതിൽ ജീവന്മുക്തിപ്രമാണം ഏതെ ന്നാൽ കർത്തൃത്വം ഭോക്തൃത്വചുണ്ടാനചിത്തമേ ബന്ധം. അന്ത ബന്ധനിവൃത്തിലേ ജീവന്മുക്തി. അന്ത ബന്ധം സാക്ഷിയി നാലേ നിവൃത്തിയോ ചിത്തത്തിനാലേ നിവൃത്തിയോ എന്നാൽ ഇന്ത രണ്ടിനാലെയും നിവാരണം ആകമാട്ടാതു ജ്ഞാനത്തിനാ ലേ നിവാരണം ആകവേണം. അതെ നിശ്ചയിക്കിറ ജ്ഞാന മേ പ്രമാണമെന്നു ചൊല്ലപ്പെടും. തത്ത്വവാക്യജ്ഞാനം മനോ ഞാശം വാസനാക്ഷയം ഇന്ത മൂന്നും മുൻശാസ്ത്രത്തിലെ ചൊന്ന പടിക്കു സാധനത്തുടനേ ബ്രഹ്മത്തെ അറിയിറകതസാധനം. ഇന്നു മൊരുസാധനം. മനോരാജ്യമാന കാമസങ്കല്പം മുതലാനതും ലോക വാസനെ ദേഹവാസനെ ശാസ്ത്രവാസനെ മുതലാനതെല്ലാം മലിനമന്നു തള്ളി ചിത്തത്തിലേ ഏകാഗ്രബുദ്ധിയുണ്ടാകിറതേ സാധനം. അശേഷവാസനാക്ഷയമേ സിദ്ധി. വാസനാക്ഷയ മാവതു ഉഴമൈ കരുടൻ ചെവിടൻ മുതലാനതേപ്പോൽ അവർ മനസ്സുത്തിനാപ്പോൽ നടക്കച്ചേ ഏകമാന തത്ത്വജ്ഞാനത്തി നാലേ ചിൽപ്രകാശത്തെത്തവിരയില്ലയെന്നു നശ്ചലമേ സിദ്ധി. ഇനി പ്രയോജനമേതെന്നാ ചതു അഞ്ചുവിധമായിരിക്കും. അതാ വതു ജ്ഞാനരക്ഷെ, തപസ്സു, വിസംഗവാദാഭാവം, ദുഃഖ നാശനം, സുഖവിദ്ഭാവം ആക അഞ്ച്. ഇതിൽ ജ്ഞാന ഭൂമികളേഴും ശാസ്ത്രത്തിൽ ചൊന്നപടി അഭ്യസിച്ചു ബ്രഹ്മ വിദ്വദരിപ്പുന്ന അനുഭവം വന്തു ഉദയമാന ജ്ഞാനമേ ജ്ഞാന രക്ഷെ. ഇതുകു വിഷ്ണു വരാമൽ തപസ്സു ചെയ്യവേണം. അന്ത മനസ്സും ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും വേദത്തിൽ ചൊന്നപടിക്കു

രത്നകിഞ്ചിദ്വചമായറിതു ബ്രഹ്മസാക്ഷാത്കാരമേ തപസ്സു. വിസംഗവാദാഭാവമാവതു ജ്ഞാനശാസ്ത്രം പാഠംചെയ്യുമ്പോതു ശമയക്കാ വകളാലേ വാദം വരും. വന്താൽ അവർകൾ ചൊല്ലുകിറതെല്ലാം ഇവരുകു ജ്ഞാനാനുഭവമാകയിനാലെ വിസംഗവാദമില്ലെ. ഇനി ഭൂമിനാശനമാവതു ജ്ഞാനിയാനവൻ ഇഹ ലോകപരലോകഫലം ബ്രഹ്മാദിപുണ്യാഗംപണ്ണിനാൽ ഭൂമിമില്ലെ. ഇനി സുഖവിദ്ഭാവമാവതു സകലകർമ്മകൃഷ്ണം സാക്ഷിയാക സകലവൃദയത്തിലും നാനേ, വൃത്തിക്കു സാക്ഷിയാന ജീവൻ നാനേ, സൃഷ്ടിയിലേ സിതവണ്ണമാന പ്രബലമാന മഹാമോഹത്തുകു സാക്ഷിയാന ജീവൻ നാനേ നിദ്രാനന്ദമാന തൃപ്തിലേ വിമലനാന സർവസാക്ഷി ജീവൻ നാനേയെന്നു പൂണ്ണാനന്ദഭാവമാധിരിക്കപ്പെട്ട ജീവന്മാരായിരേ വിഭേദമുപരി. ഇപ്പടി ജീവന്മാക്കു ചൊല്ലപ്പെട്ടിതു്.

മൂന്നാമതു ജീവന്മാക്കുപ്രകരണം മുററം.

ഇന്ത ബ്രഹ്മാനന്ദവിവേകസമുദ്രമെങ്കിറ ശാസ്ത്രത്തെ നിത്യം അന്തരസ്ഥാനം പണ്ണിവരുകിറവനുടനേ ജീവന്മാക്കുതിയടൈയ്യുവിടുവൻ. ബ്രഹ്മാനന്ദവിവേകസമുദ്രം മുററം.

രാജേ ബ്രഹ്മാനന്ദമാന ശ്രീരാമചന്ദ്രോദവിനം ഉണ്ണൈ.

ബ്രഹ്മാനന്ദവിവേകസമുദ്രം ന മോക്ഷം.

ശ്രീഭദ്രസ്തു.

LIST OF MALAYALAM PUBLICATIONS FOR SALE.

ശ്രീമൂലം മലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥാവലി.

	രൂ.	ച.	കാ.
No. 1—മരമക്ഷിണപ്പാട്ട്	0	7	0
No. 2—ശതമുഖരാമായണം (കിളിപ്പാട്ട്)	0	7	0
No. 3—ഭദ്രാശ്വതി (കിളിപ്പാട്ട്)	0	10	0
No. 4—പാവനീപരിണയം (കിളിപ്പാട്ട്)	0	12	0
No. 5—പടപ്പാട്ട് (കിളിപ്പാട്ട്)	0	14	0
No. 6—കല്യാണസൗഗന്ധികം (ഭാഷാചമ്പു)	0	6	0
No. 7—പ്രഹ്ലാദചരിതം (ഹംസപ്പാട്ട്)	0	5	0
No. 8—തിരിജാകല്യാണം (ശീതപ്രബന്ധം)	1	0	8
No. 9—വ്യവഹാരമാല (സ്മൃതിഗ്രന്ഥം)	3	1	8
No. 10—ശ്രീമദ്ഭാഗവതം ഭാഷാ (ഗദ്യം) മഹാവാല്യം	1	0	8
No. 11—കൃഷ്ണലീല (ശീതപ്രബന്ധം)	0	4	0
No. 12—വിംശതി (സൂത്രാഖ്യാനം)	0	7	0
No. 13—മോക്ഷദായകം (കിളിപ്പാട്ട്)	0	8	0
No. 14—ശ്രീമദ്ഭാഗവതം ഭാഷാ (ഗദ്യം) മഹാവാല്യം	1	7	10
No. 15—ഭാഷാരായണചമ്പു (ബാലകാണ്ഡം)	1	7	10
No. 16—പാവനീപാണിഗ്രഹണം (ആരവൃത്തം)	0	4	0
No. 17—പ്രൈഷം (ഭാഷ്യഭൂഷിതം)	0	7	0
No. 18—ഭീഷ്മപദേശം (ഹംസപ്പാട്ട്)	0	12	0
No. 19—ഭാഷാരായണചമ്പു (അഭയാദ്ധ്യായകാണ്ഡം, ആരണ്യകാണ്ഡം, കിഷ്കിന്ധാകാണ്ഡം)	1	7	10
No. 20—ഭാഷാരായണചമ്പു (സുന്ദരകാണ്ഡം, മുഖ്യ കാണ്ഡം, ഉത്തരകാണ്ഡം)	1	7	10
No. 21—വിഷ്ണുശീത (ഹംസപ്പാട്ട്)	0	14	0
No. 22—തത്ത്വമസിദ്ധ്യായങ്ങളും തത്ത്വമസിദ്ധവാക്യ കളിലും	0	4	0
No. 23—ബ്രഹ്മാനന്ദവിവേകസമുദ്രം	0	4	0

ശ്രീവഞ്ചിസേതുലക്ഷ്മീഗ്രന്ഥാവലി.

	രൂ.	പ.	കാ.
No. 1—വൈദ്യമഞ്ജരി	1	7	10
No. 2—ജാതകപദ്ധതി (സവ്യാഖ്യാനം)	0	21	0
No. 3—ഭാഷാജാതകപദ്ധതി	1	0	8
No. 4—പ്രശ്നഭാഷാ	0	5	0
No. 5—മുഹൂർത്തപഥവി (സവ്യാഖ്യാനം)	0	10	0
No. 6—ബാലശങ്കരം (പൂർവ്വഭാഗം)	0	14	0
No. 7—ആർച്ചഭീമം ഗീതികാപാഠം (സവ്യാഖ്യാനം)	0	4	0
No. 8—രസദൈവശേഷിഷം (ഐവദ്യം) ഭാഷ്യഃസഹിതം	2	1	0
No. 9—ജ്യോത്സ്നിഷ (വിഷവൈദ്യം)	0	14	0
No. 10 - തന്ത്രയുക്തിവിചാരം (ഐവദ്യം)	0	10	10
No. 11—പ്രശ്നസാരം	0	14	0

IN THE PRESS

- ൧. കണ്ണശ്ശഭാരതം.
 - ൨. നാരായണീയം (ലക്ഷ്മീവിലാസവ്യാഖ്യാനസഹിതം)
 - ൩. കൌടലീയം (വ്യാഖ്യാനസഹിതം).
 - ൪. ബാലശങ്കരം (മദ്ധ്യമഭാഗം) മുഹൂർത്തശാസ്ത്രം.
-

UNDERTAKEN FOR PUBLICATION

- ൧. കണ്ണശ്ശഭാഗവതം.
 - ൨. കേരളോത്പത്തി.
 - ൩. പ്രഹ്ലാദചരിതം കിളിപ്പാട്ട്.
 - ൪. പലവക റെറുഗ്ലോകങ്ങൾ.
 - ൫. പരലാഴിമഥനം.
 - ൬. പരമാത്മസാരം.
 - ൭. കരണപദ്ധതി (സവ്യാഖ്യാനം).
 - ൮. രണ്ടുഭാഷാചമ്പുക്കൾ.
-